

Alte Drucke

**ELEMENTA || GRAECAE ET LATINAE || Grammaticae collata,
& || recognita || Per Georgium Maiorem.||**

Maior, Georg

Magdeburg, 1546

VD16 ZV 27873

DE VERBO. QUID est Verbum?

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149974

tertium uero ἐαυτοῦ, declinatur etiam in plurali, nec
 dum coniunctum, sed etiam disiunctum.

Singulari numero.

Primæ personæ.

	Genitiuo	Datiuo	Accusatiuo.
Genere	Mas. ἐμαυτοῦ	ἐμαυτῷ	ἐμαυτόν
	Fœm. ἐμαυτῆς	ἐμαυτῇ	ἐμαυτήν
	Neut. ἐμαυτοῦ	ἐμαυτῷ	ἐμαυτό.

Secundæ personæ.

Genere	Mas. σεαυτοῦ	σεαυτῷ	σεαυτόν
	uel σεαυτῷ		
	Fœm. σεαυτῆς	σεαυτῇ	σεαυτήν
	Neut. σεαυτοῦ	σεαυτῷ	σεαυτόν.

Tertiæ personæ.

Genere	Mas. ἐαυτοῦ	ἐαυτῷ	ἐαυτόν
	Fœm. ἐαυτῆς	ἐαυτῇ	ἐαυτήν
	Neut. ἐαυτοῦ	ἐαυτῷ	ἐαυτόν.

Plurali numero.

Mas. ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς, καὶ σφί-
 σιν αὐτοῖς, ἐαυτοῖς, καὶ σφάς αὐτοῖς.

Affinge fœminina et neutra.

DE VERBO.

QVID est Verbum?

I 4

Verbum

VERBUM est pars orationis cum tempore et persona sine casu, aut agere aliquid, aut pati aut neutrum significans.

ῥῆμα ὅστις μέν τι λόγος κλιτὸν μετὰ διαφόρων χρόνων, γένεσθαι, ἢ πάθος, ἢ ὁυδετέρον τι σημαίνει, Id est, Verbum est pars orationis declinabilis, cum diversis temporibus, actionem uel passionem, uel neutrum quiddam significans.

Verbo quot accidunt

Octo, { Modus, Genus, Species, Figura, Numerus, Persona, Tempus et Coniugatio.
ἑγκλισις, γένος, εἰδος, ῥῆμα, ἀριθμὸς, πρόσωπον, χρόνος καὶ συζυγία.

DE MODIS.

Modi uerborum quot sunt

Quinq; { Indicatiuus, Imperatiuus, Optatiuus, Subiunctiui et Infinitiui.
ἑγκλισις ὀριστικῇ, προσοδικῇ, ἐνδεκτικῇ, ὑποτακτικῇ, καὶ ἀπρόσμεναι.

Indicatiuus, ut uerbero τύπῃ. Imperatiuus, ut uerbera τύπε. Optatiuus, ut uerberarem τύποιμι. Subiunctiui, cum uerberem, ἐάν τύπῃ. Infinitiui, ut uerberare, τύπειν.

DE GENERIBVS.

Genera uerborum quot sunt

Quinq; apud Latinos, Actiuum ut lego. Passiuum ut legor.

et legor. Neutrum ut aro. Deponens ut loquor, &
Commune, ut criminor te & criminor à te.

Græcorum quoq; sunt quinque genera, ενεργητικόν,
παθητικόν, ουδέτερον, κοινόν ἢ μέσον, ἀποθετικόν ἢ ἀν-
τιπαθητικόν. Actiuum ut τῷ πῶς uerbero. Passiuum
ut τῷ πῶςμαι uerberor. Neutrum ut ὑγιαίνω ualeo.
Commune siue medium, ut γράφωμαι σὲ actiuè, &
γράφωμαι ὑπὸ σοῦ passiue, & ἀποθετικόν Deponen-
tale ut μάχομαι, quod passiuorum coniugationem
sequitur.

Sunt itaq; Græcis actiua, passiua, neutra, & depo-
nentia, prorsus eadem significatione qua Latinis. Præ-
terea neutra sequuntur in cōiugando normam actiuo-
rum, deponentia passiuorum, ut apud Latinos. Sed me-
dia uerba suo quodam modo apud Græcos coniugan-
tur. Porro de significatione sic iudicabis. Si fuerit me-
dium uerbum ab actiuo deriuatum, significabit actiuè
& passiue (ut ποιεῶ, ποιοῦμαι, facio uel fio.) Si ue-
niat à neutro, significationem thematis sui retinebit,
quanquam media uoce flectatur. Quod si à deponente
fuerit, itidem thematis significationem retinebit.

DE SPECIE.

Species uerborum quot
sunt.

I 5

Due

Duae	{	Latinorum	{	Primitiua ut caleo.
			{	Deriuatiua ut caleſco.
	{	Græcorum	{	πρωτότυπον Primitiuum ut ἀπὸ
		ἔιδος	{	δῶ. Deriuatiuum ut ἀπὸ δέω.

Quot sunt species deriuatorum apud Latinos:

Quatuor, Inchoatiua, quæ à uerbis deriuata in ſo
deſinunt, ut à luceo luceſco.

Frequentatiua, quæ to aut ſo aut xo uerbis à quibus
formantur adiſciunt, ut à clamo clamito, uideo uiſo
& uiſito, nexo.

Meditatiua in rio, ut à pario parturio;

Diminutiua in lo, ut ſorbillo.

Eſt & alia Græca forma quæ imitationem ſignifi-
cat, ut patriſſo πατριſſω, Atticiſſo ἀττικιſſω.

DE FIGVRA.

Figuræ uerborum quot ſunt:

Tres	{	Latinorum	{	Simplex ut lego, facio.
			{	Cōpoſita ut negligo, terreſacio,
	{	Græcorum	{	Decompoſita ut perterreſacio.
			{	ἀπλοῦν ut ἰſω.
	{		{	σύνθετον ut πρῆιſω.
			{	πρῶτον αὐθεντον, πρῶτον ἰſάω.

DE NVMERO.

Numeri

Numeri uerborum quot sunt:

Latinorum duo, Singularis ut amo, Pluralis ut

amamus.

Græcorum tres, ἑνικός Singularis ut τὸ πῖω, δύο Dualis ut τὸ πῖτον, πληθυντικός Pluralis ut τὸ πῖμεν.

DE PERSONIS.

Personæ uerborum quot sunt:

Tres, Prima ut scribo γράφω, Secunda ut scribis γράφας, Tertia ut scribit γράφει.

TEMPVS.

Tempora uerborum quot sunt:

Latinorum sunt quinque.

Præsens ut dico, ich sage.

Præteritum imperfectum ut dicebam, ich sagte.

Præteritum perfectum, dixi, ich hab gesagt.

Præteritum plusquàmperfectum, dixeram, ich hatte gesagt.

Futurum, dicam, ich werde sagen.

Græcorum uero sunt sex χρόνοι.

ἑνικός, id est, Præsens ut τὸ πῖω.

ἁπαλός, Præteritum imperfectum ut ἔτυπτον.

ἡκεῖμεν, Præteritum perfectum, τέτυπα.

ὑπερπλήρης, plusquàmperfectum, ἐπέτυπα.

ἄριστος, Præteritum indefinitum, sine determinatione, an diu sit uel prope quod factum est, ut ἔτυπα.

μέλλω

Μέλλον Futurum, ut τῷτο.

Est autem futurum duplex, Primum & secundum,
& item ὁρίσθαι, Præteritum indefinitum, duplex,
Primus & Secundus, ut in coniugationibus apparebit.
Est etiam tempus quod μετ' ὀλίγον μέλλον post pau-
lum futurum uocant, ut τετῷτομα uerberauero.

DE CONIUGATIONE,

CAPTIONEM, si quando linguas conferre,
ex præceptore nostro Philippo Melanthonē mihi
doctissimo, dicere solitum audiui, nihil in Græcis latius
præter uerborum coniugationes esse difficultatis, &
tamen in Latinis maiorem esse difficultatem, tum quia
minus haberet hæc lingua analogiæ, tum quod in una
uocem multo plures inciderent uariationes quam
apud Græcos. Itaque nolim adolescentes perterriti,
ubi tredecim Græcorum coniugationes esse audierint,
sed meminisse has omnes ad unius uerbi τῷτο παρα-
digma relatas, facillimè edisci posse, id quod infra
ostendere conabimur. Præterea cum in omnibus rebus
plura discantur usu quàm regulis, paucissimas tradi-
mus regulas, ne multitudinem præceptionum inueniant
à Græcis discendis absterreamus, & coniugationum
usu remoremur. Conferemus autem ut hactenus feci-
mus, quantum fieri potest, Latina cum Græcis.

DE CONIUGATIONE LATINORVM.

Coniugationes

Coniugationes uerborum Latino, rum quot sunt

Quatuor, Prima, Secunda, Tertia, Quarta. Hoc loco monendum est, quod omnia uerba perfectam habentia declinationem & equalem, desinunt uel in o, ut actiua & neutra, uel in or, ut passiua, deponentia & communia. Quæ o finiunt, illorum coniugatio ex infinitiuo, quæ uero or, ex secunda persona presentis indicatiui cognoscitur.

Prima coniugatio quæ est?

Quæ habet a longum ante re in infinitiuo, si in o desinat, Si uero in or, ante ris secundam personam presentis indicatiui, ut amo amare, amor amaris.

Regula.

Verba primæ coniugationis formant regulariter præteritum in aui, futurum in abo, supinum in atum ut amo, amaui, amabo, amatum. Quæ excipiuntur, sunt ab alijs grammaticis petenda.

Secunda quæ est?

Quæ habet e longum ante re in infinitiuo, si in o desinat, Si uero in or, ante ris secundam personam presentis indicatiui, ut doceo, docerè, doceor, doceris.

Regula.

Verba secundæ declinationis formant præterita ferè in ui diuisas syllabas, futurum in ebo, supina ferè in itum, ut habeo, habui, habebo, habitum. Sunt autem plura quæ excipiuntur.

Tertia

Tertia quæ est:

Quæ habet e breue ante re in infinitiuo, si in o desinat, si uero in or, ante ris secundam personam presentis indicatiui, ut lego legere, legor legi.

Regula.

Futurum tertiæ declinationis am finit. De præteritis autem & supinis, in tanta terminationum uarietate certa regula tradi non potest, sed eorum formatio ab alijs grammaticis petenda & usu discenda est.

Quarta quæ est:

Quæ habet i longum ante re in infinitiuo, si in a desinat, si uero in or, ante ris secundam personam presentis indicatiui, ut audio audire, audior audiri.

Regula.

Verba quartæ coniugationis formant serè præterita in iui, futurum in iam & quedam in ibo, supinum in itum penultima longa, ut audio, audiui, audiam, auditum.

Generalis regula omnium coniugationum.

A præsentis tanquam à themate omnia deriuantur, sed à præterito perfecto indicatiui deriuantur quinque tempora, nempe

Præteritum plusquàmperfectum indicatiui, ut amaueram.

Præteritum optatiui, amauissem.

Præteritum et futurum coniunctiui, amauerim & amaretur.

Præteritum

Præteritum perfectum infinitiui, ut amauisse.

Id quod his uulgatis uersiculis traditur.

Præteritum primum de se dat tempora quinq;

Ram, ssem, rim, ro, ssc, formabit cætera præsens.

Subijciam autem paradigma omnium coniugationum, et passiuæ cum actiuis conferam, ut uidere possint pueri, quæ ratione passiuum ab actiuo, & tempus à tempore postrema syllaba deflexa deriuetur.

Obseruabunt autem pueri, à quibus actiuorum terminationibus passiuæ formentur.

I.

Actiuum o finiens, assumit in passiuo r, ut amo amor, amabo amabor, amato amator, amantio amantor. Sic doceo, lego, audio, doceor, legor, audior, docebo docebor, doceto docetor, legito legitor, docento docecentor, legunto leguntor &c.

II.

Actiuum t finiens assumit ur, ut amat amatur, amant amantur, amabat amabatur. Sic per reliqua tempora & alias coniugationes omnes.

III.

Actiuum in mus desinens, mutat in mur, ut amamus amamur, docemus docemur &c.

IIII.

Actiuum in tis, mutat in passiuo tis in mini, ut amatis amamini, amabatis amabamini, amaretis amaremini &c.

Actiuum

V Actiuum in finiens, facit passiuum mutando
m in r, ut amabam amabar, amarem amarer. Atq; haec
est analogia & deriuatio passiuorum per omnia tem-
pora, omnes modos & coniugationes.

Est & hoc animaduertendum, quod passiuu, com-
munia & deponentia praeteritis perfectis & illis tem-
poribus quae ab eo formantur carent, & eorum loco
utuntur participio & uerbo substantiuo Sum, es, est,
ut amatus sum uel fui, amatus eras uel fueras &c. Atq;
hoc faciunt Latini imitati Graecos, qui idem solent fa-
cere in multis uerbis temporis praeteriti perfecti &
plusquamperfecti, & maxime in optatiuo & subin-
dictiuo modo, ut infra in Graecorum coniugationibus ap-
parebit.

EXEMPLVM PRIMAE CONIUGATIONIS uocis actiuae & passivae.

Indicatiuo modo.

Singulari numero.

Tempore praesenti.

Praeterito imperfecto.

Ego	Amo	Amor	Amabam	Amabar
Tu	amas	amaris	amabas	amabaris
Ille	amat	amatur	amabat	amabatur.

Numero plurali.

Nos	amamus	amamur	amabamus	amabamur
Vos	amatis	amamini	amabatis	amabamini
Illi	amant	amantur	amabant	amabantur.

Singulari

Singulari numero.

Præterito perfecto.

Amavi	Amatus sum uel fui
amauisti	amatus es uel fuisti
amauit	amatus est uel fuit.

Plurali numero.

amauimus	amati sumus uel fuimus
amauistis	amati estis uel fuistis
amauerunt uel amauere	amati sunt, fuerunt uel fuere.

Præterito plusquàmperfecto.

Sim. Amaueram	amatus eram uel fueram
amaueras	amatus eras uel fueras
amauerat	amatus erat uel fuerat.
Plu. Amaueramus	amati eramus uel fueramus
amaueratis	amati eratis uel fueratis
amauerant	amati erant uel fuerant.

Futuro.

Sim. Amabo	Amabor
amabis	amaberis
amabit	amabitur.
Plu. Amabimus	amabimur
amabitis	amabimini
amabunt	amabuntur.

Imperatiuo modo

Tempore presenti.

Sim. Tu ama	amare
-------------	-------

K

ille

	Ille amat	ametur.
Plu.	Nos amemus	amemur
	Vos amate	amamini
	Ille ament	amentur,

Futuro.

Sing.	Amato tu	amator tu
	Amato ille	amator ille
Plu.	Amemus	amemur
	Amatote	amaminor
	Amanto uel amatote	amantor.

Optatiuo modo,

Tempore presenti & praterito imperfecto.

Sing.	Amarem	amarer
utinam	amares	amareris uel amarere
	Amaret	Amaretur
Plu.	Amaremus	Amaremur
utinam	amaretis	amaremini
	amarent	amarentur.

Praterito perfecto & plusquãperfecto.

Sing.	Amauissem	amatus essem uel fuisset
utinam	amauisses	amatus esses uel fuisset
	amauisset	amatus esset uel fuisset.
Plu.	amauissemus	amati essemus uel fuisset
utinam	amauissetis	amati essetis uel fuissetis
	amauissent	amati essent uel fuissent

Futuro.

Sing.

Sing.	Amem	amer
utimam	ames	ameris uel amere
	amet	ametur.
Plu.	Amenus	amemur
utimam	ametis	amenini
	ament	amentur.

Coniunctiuo modo,

Tempore presenti

Sing.	Amem	amer
cum	ames	ameris uel amere
	amet	ametur.
Plu.	amemus	amemur
cum	ametis	amenini
	ament	amentur.

Præterito imperfecto.

Sing.	Amarem	amarer
cum	amares	amareris uel amarere
	amaret	amaretur.
Plu.	Amaremus	amaremur
cum	amaretis	amaremini
	amarent	amarentur.

Præterito perfecto.

Sing.	Amauerim	amatus sim uel fuerim
cum	amaueris	amatus sis uel fueris
	amauerit	amatus sit uel fuerit.
Plu.	Amauerimus	amati simus uel fuerimus
cum	amaueritis	amatis sitis uel fueritis
	amauerint	amati sint uel fuerint.

Præterito plusquàmperfecto.

Sin.	Amauissem	amatus essem uel fuisset
	cum amauiſſes	amatus eſſes uel fuiſſes
	amauiſſet	amatus eſſet uel fuiſſet.
Plu.	Amauiſſemus	amati eſſemus uel fuiſſemus
	amauiſſetis	amati eſſetis uel fuiſſetis
	amauiſſent	amati eſſent uel fuiſſent.

Futuro.

Sin.	Amauero	amatus ero uel fuero
	cum amaueris	amatus eris uel fueris
	amauerit	amatus erit uel fuerit.
Plu.	Amauerimus	amati erimus uel fuerimus
	amaueritis	amati eritis uel fueritis
	amauerint	amati erint uel fuerint.

Infinitiuo modo ſine numeris &
perſonis, tempore præſenti & præ-
terito imperfecto.

Amare amari.

Præterito Perfecto & Plusquàmperfecto.

Amauiſſe amatum eſſe uel fuiſſe.

Futuro.

Amatum ire uel amaturum eſſe. Amatum iri.

Ab actiuo formantur Gerundia

Amandi, amando, amandum.

Supina.

Amatum Amatu.

Participia ab utroq.

Præſens

Ab actiuo duo
presens ut amans
futurum ut amaturus

A passiuo duo.
Præteritum ut amatus,
Futurum ut amandus.

EXEMPLVM SECUNDÆ CON-

iugationis actiue & passiue uocis.

Indicatio modo,

Tempore presenti.

Sin.	Ego doceo	doceor
	Tu doces	doceris uel docere
	Ille docet	docetur.
Plu.	Nos docemus	docemur
	Vos docetis	docemini
	Illi docent	docentur.

Præterito imperfecto.

Sin.	Docebam	docebar
	docebas	docebaris uel docebare
	docebat	docebatur.
Plu.	docebamus	docebamur
	docebatis	docebamini
	docebant	docebantur.

Præterito perfecto.

Sin.	docui	doctus sum uel fui
	docuisti	doctus es uel fuisti
	docuit	doctus est uel fuit.
Plu.	docuimus	docti sumus uel fuimus
	docuistis	docti estis uel fuistis
		docuerunt

docuerunt uel docti sunt, fuerunt uel fuere.
re.

Præterito plusquàmperfecto.

Sin.	docueram	doctus eram uel fueram
	docueras	doctus eras uel fueras
	docuerat	doctus erat uel fuerat
Plu.	docueramus	docti eramus uel fueramus
	docueratis	docti eratis uel fueratis
	docuerant	docti erant uel fuerant.

Futuro.

Sin.	Docebo	docebor
	docebis	doceberis uel docebere
	docebit	docebitur.
Plu.	Docebimus	docebimur
	docebitis	docebimini
	docebunt	docebuntur.

Imperatino modo,

Tempore presenti.

Sin.	Tu doce	docere
	Ille doceat	doceatur.
Plu.	Nos doceamus	doceamur
	Vos docete	docemini
	Ille doceant	doceantur.

Futuro.

Sin.	doceto tu	docetor tu
	doceto ille	docetor ille
Plu.	Doceamus	doceamur

docetote

docetote doceminor
docento uel docentote docentor.

Opratiuo modo,

Tempore presenti & praterito imperfecto.

Sing.	Docerem	docerer
minam	doceres	docereris uel docerere
	doceret	doceretur.
Plu.	doceremus	doceremur
minam	doceretis	doceremini
	docerent	docerentur.

Praterito perfecto & plusquamperfecto.

Sing.	docuissem	doctus essem uel fuisset
minam	docuisses	doctus esses uel fuisses
	docuisset	doctus esset uel fuisset
Plu.	Docuissimus	docti essemus uel fuisset
minam	docuissetis	docti essetis uel fuissetis
	docuissent	docti essent uel fuissent.

Futuro.

Sing.	Doccam	docear
minam	doccas	docearis uel doceare
	doceat	doceatur
Plu.	doceamus	doceamur
minam	doceatis	doceamini
	doceant	doceantur.

Coniunctiuo modo,

Tempore presenti.

K 4

Sing. cum

<i>Sin. cum doceam</i>	<i>docear</i>
<i>doceas</i>	<i>docearis uel docere</i>
<i>doccat</i>	<i>doceatur.</i>
<i>Plu. doceamus</i>	<i>doceamur</i>
<i>doceatis</i>	<i>doceamini</i>
<i>doceant</i>	<i>doceantur.</i>

Præterito imperfecto.

<i>Sin. cum Docerem</i>	<i>docerer</i>
<i>doceres</i>	<i>docereris uel docerere</i>
<i>doceret</i>	<i>doceretur.</i>
<i>Plu. cum Doceremus</i>	<i>doceremur</i>
<i>doceretis</i>	<i>doceremini</i>
<i>docerent</i>	<i>docerentur.</i>

Præterito perfecto.

<i>Sin. cum Docuerim</i>	<i>doctus sim uel fuerim</i>
<i>docueris</i>	<i>doctus sis uel fueris</i>
<i>docuerit</i>	<i>doctus sit uel fuerit.</i>
<i>Plu. cum Docuerimus</i>	<i>docti simus uel fuerimus</i>
<i>docueritis</i>	<i>docti sitis uel fueritis</i>
<i>docuerint</i>	<i>docti sint uel fuerint.</i>

Præterito plusquàmperfecto.

<i>Sin. cum Docuissem</i>	<i>doctus essem uel fuisset</i>
<i>docuisses</i>	<i>doctus esses uel fuisses</i>
<i>docuisset</i>	<i>doctus esset uel fuisset.</i>
<i>Plu. cum Docuissemus</i>	<i>docti essemus uel fuissetis</i>
<i>docuissetis</i>	<i>docti essetis uel fuissetis</i>
<i>docuissent</i>	<i>docti essent uel fuissent.</i>

Entero.

Futuro.

Sim. cum Docuero	doctus ero uel fuero
docueris	doctus eris uel fueris
docuerit	doctus erit uel fuerit.
Pla. Docuerimus	Docti erimus uel fuerimus
docueritis	docti critis uel fueritis
docuerint	docti erint uel fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris & personis, tempore presenti & praeterito imperfecto.

Docere Doceri.

Praeterito perfecto & plusquamperfecto.

Docuisse Doctum esse uel fuisse.

Futuro.

Doctum ire uel docturum esse, Doctum iri.

Ab actiuo formantur Gerundia.

Docendi, docendo, docendum.

Supina.

Doctum Doctu.

Participia ab utroq.

Ab actiuo duo. A passiuo duo.

Presens ut docens Praeteritum ut doctus

Futurum ut docturus. Futurum ut docendus.

EXEMPLVM TERTIAE CON-
iugationis, uocis actiuae & passivae.

Indicatio modo,

K 5

Tempore

Tempore presenti.

Sim.	Ego lego	legor
	Tu legis	legeris
	Ille legit	legitur.
Plu.	Nos legimus	legimur
	Vos legitis	legimini
	Illi legunt	leguntur.

Præterito imperfecto.

Sim.	Legebam	legebar
	legebas	legebaris
	legebat	legebatur.
Plu.	Legebamus	legebamur
	legebatis	legebamini
	legebant	legebantur.

Præterito perfecto.

Sim.	legi	lectus sum uel fui
	legisti	lectus es uel fuisti
	legit	lectus est uel fuit
Plu.	legimus	lecti sumus uel fuimus
	legistis	lecti estis uel fuistis
	legerunt uel le- gêre.	lecti sunt, fuerunt uel fuê- re.

Præterito plusquàmperfecto.

Sim.	Legeram	lectus eram uel fueram
	legeras	lectus eras uel fueras
	legerat	lectus erat uel fuerat
Plu.	legeramus	lecti eramus uel fueramus
	legeratis	lecti eratis uel fueratis legeratis

legerant lecti erant uel fuerant.

Futuro.

Sing.	Legam	legar
	leges	legeris uel legere
	leget	legetur.
Plu.	legemus	legemur
	legetis	legemini
	legent	legentur.

Imperatiuo modo,

Tempore presenti.

Sing.	Tu lege	legere
	ille legat	legatur
Plu.	Nos legamus	legamur
	Vos legite	legimini
	illi legant	legantur.

Futuro.

Sing.	Legito tu	legitor tu
	legito ille	legitor ille
Plu.	legamus	legamur
	legitote	legiminor
	legunto uel leguntote	leguntor.

Oportatiuo modo,

Tempore presenti & praterito imperfecto.

	utimam	utimam
Sing.	Legerem	legerer
	legeres	legereris uel legerere
	legeret	legeretur.

Plu.

Plu.	legeremus	legeremur
	legeretis	legeremini
	legerent	legerentur.

Præterito perfecto & plusquàmperfecto.
 utinam utinam

Sing.	Legissem	lectus essem uel fuisset
	legisses	lectus esses uel fuisses
	legisset	lectus esset uel fuisset.
Plu.	Legissemus	lecti essemus uel fuissetis
	legissetis	lecti essetis uel fuissetis
	legissent	lecti essent uel fuissent.

Futuro.

	utinam	utinam
Sing.	legam	legar
	legas	legaris uel legare
	legat	legatur.
Plu.	legamus	legamur
	legatis	legamini
	legant	legantur.

Coniunctiuo modo,
 Tempore præsentis.

	cum	cum
Sing.	legam	legar
	legas	legaris uel legare
	legat	legatur.
Plu.	legamus	legamur
	legatis	legamini

legat

legant legantur.

Præterito imperfecto.

cum

cum

Sing.	Legerem	legerer
	legeres	legereris uel legerere
	legeret	legeretur.
Plu.	legeremus	legeremur
	legeretis	legeremini
	legerent	legerentur.

Præterito perfecto.

cum

cum

Sing.	legerim	lectus sim uel fuerim
	legeris	lectus sis uel fueris
	legerit	lectus sit uel fuerit.
Plu.	legerimus	lecti simus uel fuerimus
	legeritis	lecti sitis uel fueritis
	legerint	lecti sint uel fuerint

Præterito plusquàmperfecto.

cum

cum

Sing.	legissem	lectus essem uel fuisset
	legisses	lectus esses uel fuisses
	legisset	lectus esset uel fuisset.
Plu.	legissemus	lecti essemus uel fuisset
	legissetis	lecti essetis uel fuissetis
	legissent	lecti essent uel fuissent.

Futuro.

cum

cum

Sing. legero

Sin.	Legero	lectus ero uel fuero
	legeris	lectus eris uel fueris
	legerit	lectus erit uel fuerit,
Plu.	Legerimus	lecti erimus uel fuerimus
	legeritis	lecti eritis uel fueritis
	legerint	lecti erint uel fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris & personis, tempore presenti & praterito imperfecto.

Legere	legi.
Praterito perfecto & plusquamperfecto.	
Legisse	lectum esse uel fuisse.

Futuro.

Lectum ire uel lecturum esse, Lectum iri.

Ab actiuo formantur Gerundia

Legendi, Legendo, Legendum.

Supina.

Lectum lectu.

Participia ab utroq.

Ab actiuo duo.

A passiuo duo.

Præsens ut legens

Præteritum ut lectus

Futurum ut lecturus.

Futurum ut legendus.

EXEMPLVM QVARTAE CONIUGATIONIS, uocis actiue & passiuæ.

Indicatiuo modo,

Tempore præsentis.

Sing. Ep.

Sim.	Ego audio	audior
	Tu audis	audiris uel audire
	Ille audit	auditur.
Plu.	Nos audimus	audimur
	Vos auditis	audimini
	Illi audiunt	audiuntur.

Præterito imperfecto.

Sim.	Audiebam	audiebar
	audiebas	audiebaris uel audiebare
	audiebat	audiebatur.
Plu.	audiebamus	audiebamur
	audiebatis	audiebamini
	audiebant	audiebantur.

Præterito perfecto.

Sim.	Audiui	auditus sum uel fui
	audiuisti	auditus es uel fuisti
	audiuit	auditus est uel fuit.
Plu.	audiuimus	auditi sumus uel fuimus
	audiuistis	auditi estis uel fuistis
	audiuerunt uel au-	auditi sunt, fuerunt uel fu-
	diucre.	cre.

Præterito plusquâperfecto.

Sim.	Audiueram	auditus eram uel fueram
	audiueras	auditus eras uel fueras
	audiuerat	auditus erat uel fuerat
Plu.	audiueramus	auditi eramus uel fueram9
	audiueratis	auditi eratis uel fueratis
		audiuerant

audiueraut auditi erant uel fuerant.

Futuro.

Sing.	Audiam	audiar
	audies	audieris
	audiet	audietur.
Plu.	Audiemus	audiemur
	audietis	audiemini
	audient	audientur.

Imperatiuo modo,

Tempore presenti.

Sing.	Tu audi	audire
	Ille audiat	audiat.
Plu.	Nos audiamus	audiamur
	Vos audite	audimini
	Illi audiant	audiantur.

Futuro.

Sing.	Audito tu	auditor tu
	audito ille	auditor ille.
Plu.	Audiamus	audiamur
	auditote	audiminor
	audiunto uel audiuntote	Audiuntor.

Optatiuo modo,

Tempore presenti & preterito imperfecto.

Sing.	utinam	utinam
	Audirem	audirer
	audires	audireris
	audiret	audiretur.

Plu. Audirent

Bra

Audiremus audiremur
audiretis audiremini
audirent audirentur.

Præterito perfecto & plusquàmperfecto.

utinam utinam

Audiuissem auditus essem uel fuisset
audiuisses auditus esses uel fuisses
audiuisset auditus esset uel fuisset.
Audiuissemus auditi essemus uel fuisset
audiuissetis auditi essetis uel fuissetis
audiuissent auditi essent uel fuissent.

Futuro.

utinam utinam

Audiam audiar
audias audiaris uel audiare
audiat audiatur.
audiamus audiamur
audiat audiamini
audiant audiantur.

Coniunctiuo modo,

Tempore presenti.

cum cum

Audiam audiar
audias audiaris uel audiare
audiat audiatur.
Audiamus audiamur
audiat audiamini

L

audiant

audiant

audiantur.

Præterito imperfecto.

cum

cum

Sin.

Audirem

audirer

audires

audireris uel audirere

audiret

audiretur.

Plu.

Audiremus

audiremur

audiretis

audiremini

audirent

audirentur.

Præterito perfecto.

cum

cum

Sin.

Audiuerim

auditus sim uel fuerim

audiueris

auditus sis uel fueris

audiuerit

auditus sit uel fuerit.

Plu.

Audiuerimus

auditi simus uel fuerimus

audiueritis

auditi sitis uel fueritis

audiuerint

auditi sint uel fuerint.

Præterito plusquàmperfecto.

cum

cum

Sin.

Audiuiſſem

auditus eſſem uel fuiſſem

audiuiſſes

auditus eſſes uel fuiſſes

audiuiſſet

auditus eſſet uel fuiſſet.

Plu.

Audiuiſſemus

auditi eſſemus uel fuiſſemus

audiuiſſetis

auditi eſſetis uel fuiſſetis

audiuiſſent

auditi eſſent uel fuiſſent.

Futuro.

cum

cum

Sing.

Audiuero	auditus ero uel fuero
audiueris	auditus eris uel fueris
audiuerit	auditus erit uel fuerit
Audiuerimus	auditi erimus uel fuerimus
audiueritis	auditi eritis uel fueritis
audiuerint	auditi erint uel fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris &
 personis, tempore presenti, & præ-
 terito imperfecto

Audire Audiri.

Præterito perfecto & plusquæperfecto.

Audiuisse auditum esse uel fuisse.

Futuro.

Auditum ire uel auditurum esse. Auditum iri.

Ab actiuo formantur Gerundia.

Audiendi, Audiendo, Audiendum.

Supina.

Auditum Auditum.

Participia ab utroq;

Ab actiuo duo. A passiuo duo.

Præsens ut audiens Præteritum ut auditus

Futurum ut auditurus Futurum ut audiendus.

Impersonalium coniugationem prudens omisi, quæ
 si flectere uoles, tertiam tantum personam ex passiuâ
 uoce sumes.

Atq; hæc sunt exempla analogica coniugationis.
Ceterum cum Donatus tria anomala uerba his adiece-
rit, quæ in Latino sermone sunt usitatissima, subiicia-
mus nos quoq; eorum coniugationem, ne quid pueri
desiderent.

Indicatiuo modo.

Tempore presenti.

Sin.	FERO	FEROR
	fers	ferris uel ferre
	fert	fertur
Plu.	Ferimus	ferimur
	fertis	ferimini
	ferunt	feruntur.

Præterito imperfecto.

Sin.	Ferebam	ferebar
	ferebas	ferebaris
	ferebat	ferebatur.
Plu.	Ferebamus	ferebamur
	ferebatis	ferebamini
	ferebant	ferebantur.

Præterito perfecto.

Sin.	Tuli	Latus sum uel fui
	tulisti	latus es uel fuisti
	tulit	latus est uel fuit
Plu.	tulimus	lati sumus uel fuimus
	tulistis	lati estis uel fuistis
	tulerunt uel tulêre lati sunt,	fuerunt uel fuerunt

Præteritum

Præterito plusquàmperfecto.

Sin.	Tuleram	latus eram uel fueram
	tuleras	latus eras uel fueras
	tulerat	latus erat uel fuerat
Plu.	tuleramus	lati eramus uel fueramus
	tuleratis	lati eratis uel fueratis
	tulerant	lati erant uel fuerant.

Futuro.

Sin.	Feram	ferar
	feres	fereris uel ferere
	feret	feretur.
Plu.	Feremus	feremur
	feretis	feremini
	ferent	ferentur.

Imperatiuo modo,

Tempore præsentis.

Sin.	Tu fer	ferre
	Ille ferat	feratur.
Plu.	Nos feramus	feramur
	Vos ferte	ferimini
	Ille ferant	ferantur.

Futuro.

Sin.	Ferto tu	fertor tu
	ferto Ille	fertor ille
Plu.	Feramus	feramur
	fertote	ferimur
	ferunto uel feruntote	feruntor.

Optatiuo modo,

Tempore praesenti & praeterito imperfecto.

	utinam	utinam
Sim.	Ferrem	Ferrer
	Ferres	Ferreris uel ferrere
	Ferret	Ferretur.
Plu.	Ferremus	Ferremur
	Ferretis	Ferremini
	Ferrent	Ferrentur.

Praeterito perfecto & plusquamperfecto.

	utinam	utinam
Sim.	Tulisssem	latus essem uel fuisssem
	tulisses	latus esses uel fuisses
	tulisset	latus esset uel fuisset.
Plu.	Tulisssemus	lati essemus uel fuisssemus
	tulissetis	lati essetis uel fuissetis
	tulissent	lati essent uel fuissent.

Futuro.

	utinam	utinam
Sim.	Feram	Ferar
	Feras	Feraris uel ferare
	Ferat	Feratur.
Plu.	Feramus	Feramur
	Feratis	Feramini
	Ferant	Ferantur.

Coniunctiuo modo,

Tempore praesenti.

	cum	cum
Sim.	Feram	Fer ar
	Feras	Feraris
	Ferat	Feratur.
Plu.	Feramus	Feramur
	Feratis	Feramini
	Ferant	Ferantur.

Præterito imperfecto.

	cum	cum
Sim.	Ferrem	Ferrer
	Ferres	Ferresis uel ferrere
	Ferret	Ferretur.
Plu.	Ferremus	Ferremur
	Ferretis	Ferremini
	Ferrent	Ferrentur.

Præterito perfecto.

	cum	cum
Sim.	Tulerim	latus sim uel fucrim
	tuleris	latus sis uel fucris
	tulerit	latus sit uel fuerit.
Plu.	Tulerimus	lati simus uel fuerimus
	tuleritis	lati sitis uel fueritis
	tulerint	lati sint uel fuerint.

Præterito plusquàmperfecto.

	cum	cum
Sim.	Tulissém	latus essem uel fuissém
	tulisses	latus esses uel fuisses
		L 4 tulisset

	tulisset	latus esset uel fuisset
Plu.	tulissemus	lati essemus uel fuissemus
	tulissetis	lati essetis uel fuissetis
	tulissent	lati essent uel fuissent.

Futuro.

	cum	cum
Sim.	Tulero	latus ero uel fuero
	tuleris	latus eris uel fueris
	tulerit	latus erit uel fuerit
Plu.	Tulerimus	lati erimus uel fuerimus
	tuleris	lati eritis uel fueritis
	tulerint	lati erint uel fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris & personis, tempore presenti & præterito imperfecto.

Ferre Ferri.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

Tulisse Latum esse uel fuisse.

Futuro.

Latum ire uel laturum esse. Latum iri.

Ab actiuo descendunt Gerundia.

Ferendi, Ferendo, Ferendum.

Supina.

Latum Latu.

Participia ab utroq.

Ab actiuo A passiuo,

Præsens ut Ferens Præteritum ut latus

Futurum ut laturus Futurum ut Ferendus.

S V M.

Indicatio modo,

Tempore presenti.

S. Sum, es, est. P. Sumus, estis, sunt.

Præterito imperfecto.

S. Eram, eras, erat. P. eramus, eratis, erant.

Præterito perfecto.

S. Fui, fuisti, fuit. P. Fuimus, fuistis, fuerunt
uel fuere.

Præterito plusquàmperfecto.

S. Fueram, fueras, fuerat. P. Fueramus, fueratis fue-
rant.

Futuro.

S. Ero, eris, erit. P. Erimus, eritis, erunt.

Imperatio modo,

Tempore presenti.

S. Tu sis, Ille sit. P. Simus, sitis uel este, sint.

Futuro.

S. Esto tu, Esto ille. P. Simus, estote, suntote uel
suntote.

Optatio modo,

Tempore presenti & præterito imperfecto.

S. utinam essem, esses, esset. P. essemus, essetis, essent.

Præterito perfecto & plusquàmperfecto.

S. utinam fuisssem, fuisses. P. fuisssemus, fuissetis,
fuisset, fuissent.

Futuro.

L 5

S. utinam

S. utinam sim, sis, sit, P. simus, sitis, sint.

Coniunctiuo modo,

Tempore presenti.

S. cum sim, sis, sit, P. simus, sitis, sint.

Præterito imperfecto.

S. cum essem, esses, esset. P. essemus, essetis, essent.

Præterito perfecto.

S. cum fuerim, fueris, fuerit. P. fuerimus, fueritis, fuerint.

Præterito plusquàmperfecto.

S. cum fuisssem, fuisses, fuisset. P. fuisssemus, fuissetis, fuissent.

Futuro.

S. cum fuero, fueris, fuerit. P. fuerimus, fueritis, fuerint.

Infinitiuo modo sine numeris &
personis, tempore presenti & præterito imperfecto.

Esse.

Præterito perfecto & plusquàmperfecto, fuisse.

Futuro caret.

Gerundia Essendi, essendo, essendum.

Supinis caret.

Vnum participium habet, quod est ens.

VOLO.

Indicatiuo modo,

Tempore presenti.

S. Volo

1. Volo, uis, uult. P. uolumus, uultis, uolunt.

Præterito imperfecto.

2. Volebam, uolebas, uolebat. P. Volebamus, uolebatis, uolebant.

Præterito perfecto.

3. Volui, uoluisti, uoluit. P. Voluimus, uoluistis, uoluerunt uel uoluêre.

Præterito plusquâmpfecto.

4. Volueram, uolueras, uoluerat. P. Volueramus, uolueratis, uoluerant.

Futuro.

5. Volam, uoles, uolet. P. uolemus, uoletis, uolent.

Imperatiuo caret, & eius futuro.

Opratiuo modo,

Tempore præsentis & præterito imperfecto.

6. Utinam uellem, uelles, uellet. P. uellemus, uelletis, uellent.

Præterito perfecto & plusquâmpfecto.

7. Utinam uoluisssem, uoluissset. P. uoluisssemus, uoluissetis, uoluissent.

Futuro.

8. Utinam uelim, uelis, uelit. P. uelimus, uelitis, uelint.

Coniunctiuo modo,

Tempore præsentis.

9. Utinam uelim, uelis, uelit. P. uelimus, uelitis, uelint.

Præterito imperfecto.

10. Utinam uellem, uelles, uellet. P. uellemus, uelletis, uellent.

Præterito

Præterito perfecto.

S. cum uoluerim, uolue- P. uoluerimus, uolueritis,
ris, uoluerit. uoluerint.

Præterito plusquàmperfecto.

S. cum uoluisssem, uolu- P. uoluisssemus, uoluisssetis,
isses, uoluisset. uoluissent.

Futuro.

S. cum uoluerō, uolue- P. uoluerimus, uolueritis,
ris, uoluerit. uoluerint.

Infinitiuo modo sine numeris &
personis, tempore præsentis & præ-
terito imperfecto.

Velle.

Præterito perfecto & plusquàmperfecto, uoluissse.

Futuro caret.

Gerundia, uolendi, uolendo, uolendum.

Supinis caret.

Vnum participium habet, Volens.

Cetera uerba irregularis coniugationis, petenda
sunt ab alijs Grammaticis.

DE GRAECORVM VER- BORVM CONIUGATIONE.

LATINORVM coniugationes ideo initio
breuiter & separatim tradidimus, ut hanc collatio-
nem, quam hoc loco facturi sumus, eò facilius percipere-
rent.

nt pueri. Caterum quemadmodum Latinorum con-
iugationum notio ex infinitiuo pendet (ut prima con-
iugationis erit uerbum, si habeat a longum ante re in
infinitiuo &c.) ita Græci suas coniugationes ex prima
persona presentis indicatiui cognoscunt, atq; adeo ex
litera quæ ω præcedit, ut λιβω primæ est coniuga-
tionis, quia habet β ante ω in prima persona præsen-
tis indicatiui. Proderit autem ad discernendas Græco-
rum coniugationes, scire quæ literæ cum quibus cogna-
te sint, ut β cognatas habet π & φ. γ habet κ & χ.
θ habet τ & θ. Sicuti etiam apud Latinos talis litera-
rum est cognatio, ut b & p. c g & k. d & t, cognate
sunt.

Quoduplex est Græcorum coniugatio

Triplex, Grauitonorum in ω, Circumflexorum in
ω, Et eorum quæ μ finiunt.

Sunt autem Grauitona, quæ penultimam acunt,
et in ultima tonum grauem habent, qui tamen non scri-
buntur, ut τιδέω pono. Circumflexa, quæ à Grauitonis
nascentur, & ultimas duas uocales in unam syllabam
contrahunt, ut τιδέω, τιδώ. In μ quæ quoq; à Graui-
tonis oriuntur, ut à τιδέω fit τιδμμ. Quemadmodum
autem Latina uerba in o aut or desinunt, Sic Græca ω
aut ω uel μ finiunt.

Quot sunt Græcorum coniugationes?
Tredecim.

Tredecim. Sex grauitonorum, tres circumflexorum, & quatuor uerborum in $\mu\iota$. Ceterum nolim inuicinitatem perterrefieri, ubi tot Græcorum coniugationes esse audierint. Neq; enim magno negotio edisci possunt, si omnes ad unius uerbi $\tau\upsilon\pi\sigma$ flexum referantur. Præterea cum in omnibus rebus plura discantur usu quàm regulis, paucissimas trademus regulas, ne multitudime præceptionum adolescentes à Græcis discendis absterreantur.

Est & hoc obseruandum pueris, cum audierint triplicia esse uerba apud Græcos, Grauitona, Circumflexa & in $\mu\iota$, ut sciant quæq; sua habere ex se derivata passiuæ & media, id quod infra in coniugationibus uidebunt.

Quomodo cognoscuntur Grauitonorum coniugationes

Ex uocalibus & consonantibus quæ ω præcedunt. Omne enim uerbum aut desinit in ω purum, quod est cum uocalis aut diphthongus præcedit, aut in ω præcedente cons. na. Est autem digerendarum coniugationum ratio facilima, quam etiam literarum ordo in $\alpha\lambda\phi\alpha$ & $\beta\upsilon\tau\alpha$ indicat.

Prima enim consona β , cum suis cognatis π & ϕ complexa $\pi\beta$, constituit primam grauitonam coniugationem.

Secunda consona γ , cum suis cognatis κ & χ complexa $\iota\gamma$ constituit secundam.

Tertia

Tertia consonans ꝑ cum suis cognatis τ θ consti-
tuit tertiam coniugationem.

Quarta consonans duplex, ζ scilicet, constituit
quartam. Habet autem ζ uim duplicis os, itaq; gemi-
tum os cognatum est cum ζ, & Attici pro σ sepe τ
mutantur. Atq; ita cum ζ cognate sunt os & τ, quæ
quartam coniugationem efficiunt.

Quatuor autem immutabiles λ μ ν ξ, constituunt
quintam coniugationem.

Reliquæ uero tres consonantes in ᾱλφα & βῆτα
scilicet σ & ϗ, futuris & aoristis seruiunt.

Atq; ita uides ex consonantibus constitui priores
quinq; grauitonorum coniugationes.

Sexta autem coniugatio constat ex omnibus uoca-
libus, præter n, præterea etiam ex omnibus diphthoni-
bus proprijs. Atq; ex hac fiunt coniugationes circum-
flexæ, & uerborum in μι.

Prima coniugatio grauitono- rum quæ est:

Quæ habet aliquam harum cognatarum consonan-
tarum β π φ πς ante ω in prima persona præsentis in-
dicatiui, ut λεῖβω, ἡέπω, ἡάφω, βλάπω. Et facit
futurum in ψω, Præteritum in φα.

Quemadmodum autem quæ in βω, πω, φω, aut πςω
desinunt, futura in ψω formant, Ita Latini præterita
uerborum tertiæ coniugationis bo aut po finientium, in
psi faciunt

psi faciunt plerunq; ut scribo scripsi, nubo nupsi, scal-
po scalpsi, repo repsi.

Variant autem Græca uerba in futuris & præte-
ritis, sicuti Latina in præteritis & supinis.

Regula generalis de futuris.

Omne futurum regulariter $\sigma\omega$ finit. Prima coniuga-
tio ad $\sigma\omega$ addit ω , ex suis characteristicis literis
Vnde $\phi\omega$ finit futurum, ut $\xi\acute{\epsilon}\phi\omega$, $\gamma\sigma\acute{\alpha}\phi\omega$. ϕ enim du-
plex consona ex π & σ est conflat.

Secunda coniugatio addit ex suis characteristicis
literis ad $\sigma\omega\kappa$. Vnde finit futurum $\xi\omega$. Est enim ξ du-
plex consonans, ex γ & σ compacta.

Tertia, quarta, quinta & sexta in $\sigma\omega$ formant fu-
tura: Nam $\sigma\omega\acute{\alpha}\sigma\omega$ olim dicebant, iam autem $\sigma\omega\acute{\alpha}$
 $\sigma\omega$, ut iam patebit. Et quædam quartæ coniugationis
 $\xi\omega$ faciunt.

Regula generalis de præteritis.

Sicuti Latinorum præterita actiua in i desinunt,
Ita Græci sua præterita in α faciunt, à futuro scilicet,
extrema ω in α conuersa.

Prima & secunda coniugatio in formando præte-
rito, præponit literæ α , quæq; ex suis characteristicis
aspiratam, ut prima ϕ , & facit $\phi\alpha$: secunda χ , & fa-
cit $\chi\alpha$. Reliquæ coniugationes $\kappa\alpha$ formant præteri-
tum, præter quædam quartæ coniugationis, quæ $\chi\alpha$
habent.

Alia

Alia regula de præteritis.

Quæcunq; uerba in futuro $\phi\omega$ habent, faciunt præterita in $\phi\alpha$. Quæ uero $\xi\omega$, formant præterita in α . Quæ $\sigma\omega$, eorum præterita in $\kappa\alpha$ exeunt, eodemq; modo & quintæ coniugationis uerba, quæ immutabilia in futuro retinent, præterita faciunt.

Secunda coniugatio grauitonorum quæ est:

Quæ habet aliquam harum cognatarum consonantium γ κ χ uel $\kappa\iota$ ante ω in prima persona præsentis indicatiui, ut $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\kappa\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\chi\omega$, $\tau\iota\kappa\omega$. Et facit futurum in $\xi\omega$, præteritum in $\chi\alpha$, ut $\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\xi\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\chi\omega$. Præteritum, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\epsilon\chi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon\chi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\pi\chi\alpha$.

Latini eodem modo præterita uerborum tertiæ coniugationis in go aut co desinentium, per x faciunt, sicuti Græci futura uerborum in $\gamma\omega$, $\kappa\omega$ aut $\chi\omega$ per ξ offerunt, ut $rego$ $rexi$, $pingo$ $pinxi$, $dico$ $dixi$, $duco$ $duxi$ &c.

Tertia coniugatio quæ est:

Quæ habet aliquam harum cognatarum consonantium δ τ θ ante ω in prima persona præsentis indicatiui, ut $\acute{\alpha}\delta\omega$, $\acute{\alpha}\nu\tau\omega$, $\pi\lambda\acute{\eta}\theta\omega$. Futurum facit in ω . Præteritum uero per $\kappa\alpha$, ut $\acute{\eta}\kappa\alpha$, $\acute{\eta}\nu\kappa\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\kappa\alpha$.

Sicuti autem huius coniugationis uerba, quæ $\delta\omega$,

M

τω αυε

τω aut θω finiunt, futura in σω formant, Ita pleraque
uerba apud Latinos, quæ in easdem terminaciones do,
deo aut tio desinunt, præterita per si faciunt, ut lædo
læsi, ludo lusi, ardeo arsi, concutio concussi.

Quarta quæ est :

Quæ habet 3, duplex α aut η ante ω in prima per-
sona presentis indicatiui, ut φράζω, δέξωω siue δέξῃτο
Atticè. Hæc dupliciter futura & præterita formant.
Quædam iuxta tertiam coniugationem futura in σω
finiunt, & ea faciunt præterita in κα. Quædam in ξω,
ut uerba affectuum, & magna ex parte quæ in οω uel
τῶ desinunt, Atq; hæc finiunt præterita in χα, ad for-
mam secundæ coniugationis, ut φράζω φράσω πέφρα-
κα, δέξωω uel δέξῃτο δέξῃω δέξῃχα.

Huius formæ sunt quoq; apud Latinos uerba, quæ
isso finiunt, quæ, sicuti in futuro hæc Græca σ retinent,
sic illa in præteritis eandem literam s seruant, ut Pa-
trisso patriissai, Pitisso pitissai, Mussso mussai.

Quinta quæ est :

Quæ habet unam ex quatuor immutabilibus λ μ
ν ς ante ω in prima persona presentis indicatiui, ut
λάλλω, νέμω, κείνω, αἰσέω. Dicuntur autem hæc con-
sonantes

antes immutabiles, quod neq; in declinationibus
conjugationibus mutantur.

Faciunt autem hæc uerba futura per easdem im-
mutabiles, penultima correpta, & ultima circumfle-
ta, ut φαλῶ, altera immutabili λ scilicet expuncta ve-
ut κρινῶ, πωρῶ, abiecta postrema uocali, scilicet ι, in
diphthongo ει. Nam cum penultima futuri in hac con-
jugatione semper debeat esse brevis, si in ea fuerit po-
sitio, ut in uerbo φαλῶ, altera consonans λ abiciens
est, & ῶ circumflectendum, ut φαλῶ. Si uero in
penultima thematis diphthongus fuerit, ut αι aut ει, uo-
calis ultima i omittitur, ut μιαινομαι, μινῶ, τεινομαι, τινῶ.
Quoniam autem hæc uerba in σω quoq; formabant futura
ut φαλσω, κρινσω, πωρῶσω.

Præterita in κα faciunt, ut ἐφαλκα, ἐνέμικα,
ἐκρινκα, ἐπαρκα.

Ad imitationem uero horum uerborum, quæ in fu-
turis formandis liquidas siue immutabiles seruant, ple-
naq; Latina quoq; uerba sui thematis liquidas retinent
in præterito perfecto, ut celo cecidi, doleo dolui, domo
domui, timeo timui, emo emi, tono tonui, tenco tenui.
oro oraui, careo carui.

Sexta quæ est?

Quæ habet uocalem aut diphthongum ante ω in
M 2 prima

prima persona presentis indicatiui, ut βοάω, ποίεω,
τίω, χυσώω, κολύω, ζώω, παύω, πένω, στίω, μοι-
χένω, δίνω, κερύω, πύνω.

Futurum σω, Præteritum κα facit.

DE VERBIS CIRCUMFLEXIS.

Ex sexta coniugatione oriuntur uerba circumflexa,
Nam cum uocalium concursus κακόφατος & hiatus
pariat, ideo inuenta sunt declinationes contractionum
in nominibus, & coniugationes circumflexorum in
uerbis, ut hiatus uitetur, & gravior sit sonus dictio-
num. Suauius enim sonat βασιλῆς quàm βασιλέης, et
ποιῶμεν quàm ποιεόμεν. Sic & Latini sæpe eupho-
nie student, & i ac e in diphthongum & contrahunt,
ut seruēbam pro seruiebam, munēbam pro muniebam,
Orpheī pro Orphei, Achilleī pro Achillei, Pataui pro
Patauij, Tuguri pro Tugurij, de quibus Priscianus, Si-
cuti autem ex quinta declinatione simplicium, contra-
ctionum ordines ideo oriuntur, quòd in plerisq; nomi-
nibus, quæ iuxta quintā declinationem flecti poterant,
creber est uocalium concursus, Ita & ex hac sexta con-
iugatione, circumflexorum coniugationes nascuntur,
quod magna in hac coniugatione sit uocalium conti-
nuitas. Dicuntur autem ideo circumflexa, eò quod cir-
cumflexum accentū habent in ultima ex contractione,
ut ποίεω ποίῶ, βοάω βοῶ, χυσώω χυσῶ.

Non

Non tamen ab omnibus sextæ coniugationis terminibus oriuntur circumflexa uerba, sed ab his tantum, quæ εω, αω aut οω finiunt.

Coniugationes uerborum circumflexorum quot sunt?

Tres. Prima est, quæ uenit à uerbis sextæ coniugationis in εω desinentibus, ut ἀνέω ab ἀνέω, εὐφημέω ab εὐφημέω, quorum secunda et tertia persona presentis indicatiui in ei diphthongum desinunt, ut ποιέεις ποιέει. Neq; hic quicquam de formandis futuris aut preteritis perfectis præcipitur. Nam sola presentia et preterita imperfecta contrahuntur, in alijs temporibus nulla est uariatio aut contractio, sed penè omnia cum uerbis sextæ coniugationis grauitonorum conueniunt. Quare facillime sunt circumflexorum coniugationes.

Quas habet contractiones hæc coniugatio?

præcedens vocales	ε α ο	ω	ut	εε αα οο	constrahi tur in	ε α ο	ut	έετον, έετον έντε, έντε έομεν, έομεν έω, έω.
----------------------	-------------	---	----	----------------	------------------------	-------------	----	---

Si uero ε, quæ huius coniugationis nota est, præcedat diphthongum, fit sinæresis in eandem, ut ποιέεις ποιέεις, ποιέν ποιέν, ποιέομι ποιέομι, ποιέουσι ποιέουσι.

Secunda coniugatio circumflexorum quæ est :

Quæ ex uerbis sextæ coniugationis in $\alpha\omega$ desinentibus oritur, ut $\gamma\epsilon\lambda\omega\acute{\alpha}$ $\gamma\epsilon\lambda\acute{\alpha}\omega$. Quorum secunda & tertia persona presentis indicatiui per α diphthongum impropriam effertur, ut $\gamma\epsilon\lambda\alpha\varsigma$ $\gamma\epsilon\lambda\alpha\tilde{\iota}$.

Quas habet contractiones secunda circumflexorum ?

α præcedens $\alpha\epsilon$ contrahitur in α ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\pi\epsilon$ $\beta\omicron\alpha\pi\epsilon$
cedens $\alpha\kappa$ tur in α ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\kappa\pi\epsilon$ $\beta\omicron\alpha\pi\epsilon$
uocatur ω ut $\alpha\omega$ contrahitur in ω ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\omega$ $\beta\omicron\omega$
les $\omicron$ $\alpha\omicron$ tur in ω , ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\mu\epsilon\upsilon$ $\beta\omicron\omega\mu\epsilon\upsilon$

Si uero α præcedat diphthongum, quæ i habet, manet superior contractio, & i subscribitur, ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\epsilon\varsigma$, $\beta\omicron\acute{\alpha}\epsilon\iota$ $\beta\omicron\alpha\tilde{\iota}$, $\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\iota\mu\iota$ $\beta\omicron\omega\tilde{\iota}\mu\iota$, u autem in diphthongo abijcitur, ut $\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\upsilon\varsigma\iota$ $\beta\omicron\omega\tilde{\iota}\varsigma\iota$.

Tertia coniugatio circumflexorum quæ est :

Quæ ex uerbis sextæ coniugationis in $\omicron\alpha$ desinentibus oritur, ut $\chi\upsilon\sigma\omega\acute{\alpha}$ à $\chi\upsilon\sigma\acute{\alpha}\omega$, quorum secunda & tertia persona presentis indicatiui in $\omicron\iota$ diphthongum desinunt, ut $\chi\upsilon\sigma\omicron\iota\varsigma$ $\chi\upsilon\sigma\omicron\iota\tilde{\iota}$.

Quas habet contractiones tertia circumflexorum :

$\omicron$ præcedens

præ [e] } { oe } *contra* { ἡυσόετον ἡυσότον
dens [o] } { ut } { oo } *hitur in* { ἡυσόομεν ἡυσόειν
ocula [y] } { ou } { ou } *ut* { ἡυσόοσι ἡυσόουσι.
is [h] } { ut } { oh } *contrahi-* { ἡυσόητε ἡυσώτε
[ω] } { ow } *tur in ω ut* { ἡυσόωσι ἡυσώσι.
Si uero i in diphthongo, quam o præcedit, repertum
erit, in oi semper fiat sineresis, ut ἡυσόεις ἡυσοῖς,
ἡυσόοιμι ἡυσοῖμι, ἡυσόῃ ἡυσοῖ.

DE VERBIS IN MI.

A uerbis sextæ coniugationis grauitonorum uer-
buntur etiam aliæ quatuor coniugationes uerborum
in *ai*, quæ quoq; euphoniæ causa inuentæ sunt. Est
enim omnium literarum sonantissima & suauissima.
Atq; hic licet uidere, quæ sit Græci sermonis copia. Ha-
bent enim eandem significationem ἀέω ἀώω & τίω=

Porro tres priores oriuntur ab iisdem terminatio-
nibus sextæ coniugationis, à quibus circumflexorum
veniunt, ut Prima ab $\epsilon\omega$. Secunda ab $\acute{\alpha}\omega$. Tertia ab $\acute{\omicron}\omega$.
Postrema uero ab $\upsilon\omega$ desinentibus. Est itaq; primæ con-
iugationis uerborum in $\mu\iota$ character seu nota ϵ , secun-
dæ α , tertiæ $\omicron$, quartæ υ .

Sed in formandis coniugationibus horum uerborum in μ obseruandum est, priores tres uocales mutandas esse in suas longas, ut α et ϵ in η , et $\omicron$ in ω , atque ita fieri priores tres coniugationes uerborum in μ , ut ab $\epsilon\omega$ τιθέω, formabis primam et in η et ω in μ mutato,

mutato, fiet τ'ιθκμι. Secunda ab αω, ut ἰσάω fit, mutando α in η & ω in μι, unde ἰσημι. Tertia ab óω, ut διδóω, muta o in ω, & postremam syllabam ω in μι, fiet διδóωμι. Quarta ab υω, Est autem υ immutabilis uocalis, quare ultima syllaba tantum ω in μι mutatur, ut ζῆγγύω ζῆγγυμι.

Prima coniugatio uerborum in
μι quæ est :

Cuius prima persona præsentis indicatiui ab αω formatur, ut ἀ τ'ιθέω τ'ιθκμι.

Secunda quæ est :

Cuius prima persona præsentis indicatiui ab αω formatur, ut ab ἰσάω ἰσημι.

Tertia quæ est :

Cuius prima persona præsentis indicatiui ab óω formatur, ut διδóω διδóωμι.

Quarta quæ est :

Cuius prima persona præsentis indicatiui ab υω formatur, ut ζῆγγύω ζῆγγυμι.

Atq; ita uides omnia uerba circumflexa & in μι deriuatiua esse, formata à primitiuis grauitonis sextæ coniugationis. Quare danda opera est, ut primū grauitonorum coniugationes exactè teneas, quibus cognitis nullo ferè negocio circumflexorum & in μι declinationes disces. Nam sicuti circumflexa in præsentī & præterito imperfecto duntaxat à grauitonis desce-

stunt,

Græc. Gram.
1. 2. 3.

ant, ita quoq; uerba in μ tantum in presenti pro-
priam inflexionem habent. In ceteris enim tempori-
bus sequuntur grauitonorum coniugationem, id quod
diligenter infra in coniugationum exemplis obseruan-
dam est.

DE COGNOSCENDIS MODIS

omnium coniugationum & generum

utriusq; linguae

Principio hoc monendum est, à temporibus indica-
tium modi, reliqua omnia omnium modorum tempora
tam apud Græcos quàm Latinos deriuari, quia ex in-
dicatio (ut Priscianus ait) omnes alij modi regulam
accipiunt. Quod qui animaduenerit, facile omnes con-
iugationes in utraq; lingua ediscere poterit.

Quare indicatiuus omnium coniugationū princi-
pio diligenter ediscendus est, quod ex hoc tanquā fon-
te reliqui omnes modi deriuentur. Deinde uidendum,
quæ cuiusq; modi sit nota.

De nota Imperatiui.

Sicuti imperatiuus Latinorum ex terminationibus
ate uel ato, ete uel eto, ite uel ito, & in passiuo ad ato
uel eto r adijciendo, cognoscitur. Ita notæ imperatiui
Græcorum sunt eadem terminationes, $\epsilon\tau\omega$, $\epsilon\tau\epsilon$, uel
 $\alpha\tau\omega$, $\alpha\tau\epsilon$, & in passiuo $\epsilon\alpha\delta\omega$ & $\alpha\delta\epsilon$, $\alpha\alpha\delta\omega$ & $\alpha\alpha\delta\epsilon$ &c.

De nota Optatiui.

Sicuti in utraq; uoce actiua & passiuæ optatiui
Latini nota est, ita $\omicron\iota$ & $\alpha\iota$ Græci.

M §

De nota

De nota Coniunctiui.

Quemadmodum Latinus coniunctiuus ex addita coniunctione cum, si, aut alia cognoscitur, ita Græcus ex ἐάν. Præterea Græci subiunctiui modi propriæ notæ sunt ω & η.

De nota Infinitiui.

Latinus infinitiuus re aut se, Græcus εἶν aut οἶσθαι.

Hæc satis fuerit pueros principio de uerborum coniugatione scire, & mox ad exemplum τῶν τῶν simpliciter ediscendum cogendi sunt, & ad suæ faciendi, ut alia uerba ad eius formam flectant. Subijciam autem infra omnium coniugationum exempla, ex quibus tantum τῶν τῶν initio edisci uelim, quod ubi tenuerint, facillè ex collatione, circumflexorum & uerborum in μι flexus postea perdiscunt. Quamquam autem omnia simplicissimè Donati Latini grammatici exemplo tradere decreuerim, tamen ne quid desideretur, addam etiam singulorum temporum atq; adeo primarum personarum tantum deriuationem. Nam prima persona cognita, non fuerit difficilè reliquas formare. Neq; uero his omnibus ediscendis puerorum ingenia sunt grauanda, sed coniugationum usu discenda.

DE FORMATIONE TEMPORVM

& primo de præsentis uerborum
grauitonorū, circumflexorum,
& in μι per omnes modos.

Quemadmodum

Præfens imperatiui actiui in uerbis grauitonis ue-
nit à præfenti indicatiui actiui à secunda persona, æs
in e uerso, ut τῷπτες τῷπτε, tertia persona addit τω,
ut τῷπτε τῷπτέτω &c. Imperatiuus enim tam in La-
tina quàm Græca lingua caret prima persona. Secunda
præfentis passiui & mediij τῷπτον, uenit à secunda per-
sona præteriti imperfecti passiui, abiecto incremento
ut ἐτῷπτομῶ, ἐτῷπτον, dempto ε, fit τῷπτον. Nam
præteritum imperfectum in alijs omnibus modis, præ-
ter indicatiuum, coniugatur cum præfenti.

Imperatiuus circumflexorum non uariat à grauito-
nis, nisi quòd in uocalium concursu contractiones fi-
unt, ut Actiuo ποίεε ποίε, βοάε βοά, χύσσε χύσου,
Passiuo & Medio ποίεου ποιοῦ, βοάου βοᾷ, χύσου,
χύσου.

Imperatiuus uerborum in μι actiuorum formatur
à prima persona præfentis indicatiui pluralis numeri,
postrema syllaba μιν in θι mutata, ut τίθεμεν τίθεθι,
ἴσμεν ἴσαθι, δίδομεν δίδοθι, ξεύνομεν ξεύνοθι.
Passiuorum & Mediorum uero à secunda persona
præteriti imperfecti passiui, abiecto augmento tan-
tum, ut ἐτίθεμῶ, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, abijce ε, fit
τίθεσο καὶ τίθου, ἴσᾶμῶ ἴσασο καὶ ἴσω, ἐδίδοσο
δίδοσο.

De præfenti Optatiui.

Præfens optatiui actiui grauitonorum formatur à
Primæ

prima persona presentis actiui ω in $\omicron\iota\mu\iota$ mutato, ut
 $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\mu\iota$. Passivum & Medium, venit a prima
persona prateriti imperfecti passiui, abiecto augmen-
to, & addito i ad o, ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\mu\iota\omega$ $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\mu\iota\omega$. Con-
iugantur enim simul presens & prateritum imperfe-
ctum.

Circumflexorum Optatiuus formatur eodem modo
quo grauitonorum, nisi quod circumflectitur ubi est
vocalium concursus, ut Acti. ω in $\omicron\iota\mu\iota$, $\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\omega}$, $\pi\omicron\iota\omega$,
 $\pi\omicron\iota\epsilon\omicron\iota\mu\iota$, cir. $\pi\omicron\iota\omicron\iota\mu\iota$, Passi. et Med. $\epsilon\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\omicron}\mu\iota\omega$ $\epsilon\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\omega}$,
 $\epsilon\pi\omicron\iota\omega$, abijce augmentum & adde i ad o, fit $\pi\omicron\iota\omicron\iota\omega$,
 $\pi\omicron\iota\omega$, circum. $\pi\omicron\iota\omicron\iota\mu\iota\omega$. Eodem modo secunda & ter-
tia coniugatio format.

Verborum in $\mu\iota$ primæ, secundæ & tertiæ coniu-
gationis presens optatiui actiui, conuenit prorsus in
postrema syllaba cum aoristo primo optatiui passiui
grauitono seu circumflexo, ut $\tau\upsilon\phi\theta\epsilon\iota\omega$ $\tau\upsilon\phi\theta\epsilon\iota\omega$ &c.,
Opta. $\tau\iota\theta\phi\omega$ $\tau\iota\theta\phi\omega$, $\varsigma\alpha\theta\phi\omega$ $\varsigma\alpha\theta\phi\omega$, Opta. $\iota\varsigma\alpha\iota\omega$
 $\iota\varsigma\alpha\iota\omega$, retenta α ubiq; ante postremam syllabam. Sic
 $\delta\omicron\theta\phi\omega$ $\delta\omicron\theta\phi\omega$, Opta. acti. $\delta\iota\delta\omicron\iota\omega$ $\delta\iota\delta\omicron\iota\omega$ &c. Passi-
uorum & Mediorum optatiuus venit a presenti opta-
tiui Actiui μ posita ante ultimam syllabam, ut $\tau\iota\theta\phi\omega$
 $\tau\iota\theta\phi\omega\mu\iota$, $\iota\varsigma\alpha\iota\omega$ $\iota\varsigma\alpha\iota\omega\mu\iota$, $\delta\iota\delta\omicron\iota\omega$ $\delta\iota\delta\omicron\iota\omega\mu\iota$.

Quarta uero coniugatio uerborum in $\mu\iota$ caret
Optatiuo & Coniunctiuo.

De presenti Coniunctiuui.

Presens

Præfens subiunctiui actiui grauitonorum simile est
præfenti indicatiui a quo deriuatur, ut πῖπω, ἐὰν πῖ-
πω. Neq; tantum prima, sed & cæteræ personæ con-
cordant cum præfenti Indicatiui, ita tamen ut semper
in π, quæ huius modi nota est, uertatur, & ubi α diph-
thongus in indicatiuo est, i subscribatur, ut η, ο autem
in ω mutatur, & v prorsus abijcitur. Atq; hoc non tan-
tum in præfenti, sed & duobus aoristis seruatur.

Sic & uerba circumflexa, ut ποιεῖω ποιῶ, ἐὰν ποί-
εω ποιῶ.

Passiuorum & Mediorum subiunctiuus itidem ue-
nit ab indicatiuo pass. ποιεῖσθαι ποιεσθαι. Subiun. ἐὰν
ποιέωμαι ποιῶμαι, βοάσθαι βοῶμαι, ἐὰν βοάωμαι
βοῶμαι, χυσάσθαι χυσῶμαι, ἐὰν χυσάωμαι χυ-
σῶμαι.

Verborum in μι actiuorum primæ, secundæ & ter-
tiæ coniugationis subiunctiuus, formatur à prima per-
sona præteriti imperfecti actiui, abiecto augmento, &
ultima syllaba in ῶ mutata, ut ἐτίδην, ἐὰν τιδῶ, ἴσην,
ἐὰν ἴσῶ, ἐδίδων, ἐὰν διδῶ.

Passiuorum autem & Mediorum subiunctiuus ue-
nit à coniunctiuo actiuo, addendo μαι, ut ἐὰν τιθῶ τι-
θῶμαι, ἴσῶ ἴσῶμαι, διδῶ διδῶμαι. Quarta uero con-
iugatio caret optatiuo & subiunctiuo.

De præfenti & præterito imper-
fecto infinitiui.

Regula

Regula generalis de Infinitiuo.

Sicuti omnes infinitiui Latinorum in eaut i desinunt, ita Græcorū en aut ai finiunt, tam Varytonorum quàm circumflexorum & uerborum in μι, siue sint actiua, siue passiua, siue media.

Secunda regula generalis.

Omnes infinitiui actiui omnium temporū formantur à tertijs personis, singularis numeri, indicatiui modi, præter infinitiuos uerborum in μι actiue uocis.

De præsentis infinitiui actiui.

Præsens infinitiui actiui grauitonorum & circumflexorum deriuatur à tertia persona singularis numeri indicatiui modi, addita v ut τῦπτε τῦπτερ, ποιέει ποιέειν, ποιέει ποιέειν, βοάει βοάειν, βοάει βοάειν, χυσοει χυσοειν, χυσοει χυσοειν, χυσοει χυσοειν.

Verba autem in μι præsens infinitiui actiui formant à prima persona pluralis numeri, præsentis temporis actiui, exirema μεν in vai mutata, ut τίθεμεν τίθέναι, ἵσμεν ἰσάναι, δίδομεν δίδόναι, ξύγνυμεν ξύγνύναι.

De præsentis infinitiui passiui & medii.

Præsens infinitiui passiui & mediorū sumes à secunda persona plurali præsentis indicatiui, postrema in ai uersa, ut τῦπτεσθε τῦπτεσθαι, ποιέεσθε ποιέεσθαι, ποιέεσθε ποιέεσθαι, βοάεσθε βοάεσθαι, βοάεσθε βοάεσθαι, χυσοέσθε χυσοέσθαι, χυσοέσθε χυσοέσθαι, χυσοέσθε χυσοέσθαι. Sic & uerba in μι, τίθεσθε τίθεσθαι, ἵσασθε ἵσασθαι, δίδασθε δίδασθαι, ξύγνυσθε ξύγνυσθαι.

Quare

Quare uides à præsentis indicatiui omnia reliquo-
rum modorum præsentia deriuari.

DE PRÆTERITO IMPERFECTO omnium uerborum.

Quod ad præsentis temporis formationem attinet,
conueniunt Græci cum Latinis. Sicuti enim Latini tan-
tum postremam syllabam desectunt, ut amo amas, ama-
rem amares &c. ita & Græci. In præterito imper-
fecto autem & alijs temporibus nonnullis, non tantum
postrema syllaba apud Græcos flectitur, sed & initium
à præsentis uariat, ut τῷπῳ ἔτυπτον.

Regula de fine Præteriti imperfecti.

Præteritum imperfectum uerborum grauitonorum
& circumflexorum, actiui uel neutri generis, ou finit,
quod à prima præsentis ω in ou uertendo formatur, ut
τῷπῳ ἔτυπτον, ποιεῶ ἐποίουν ἐποίουν.

Verba in μι deriuant præteritum imperfectum
actiui a præsentis, ultima syllaba in u mutata, ut τίδω-
μι ἔτιδον, ἴσχυμι ἴσχυρ, δίδωμι ἐδίδωρ.

Passiuorum & Mediorum Præteritum imperfec-
tum, tam grauitonorum quàm circumflexorum, uenit
à præterito imperfecto actiuo, interiecta μι inter o &
u, ut ἔτυπτον ἐτυπτόμην, ἐποίουν ἐποίωμην, ἐποιόμην
ἐποιοῦμην. Verborum autem in μι à prima persona
singulari præsentis temporis, μι in μην conuersa, ut
τιθεμαι ἐθέμεην, ἰσχυμαι ἰσάμην &c.

Vides

Vides autem uerba hæc initio una syllaba aucta,
breuiter de augmento præteriti imperfecti hæc
cipe.

Augmentum initij duplex est, Syllabicum & Tem-
porale. Syllabicum est, cum uerbum una syllaba auge-
tur, hoc est, cum uerbo à consonante incipienti & præ-
uenitur.

Temporale autem, cum tempore augetur uerbum,
hoc est, cum breuis uocalis in longam mutatur.

Est autem primo ostendendum, quæ augmentum uel
incipiant uel non. Atq; hic primo monendum est, quòd
omne uerbum incipit uel à consonante, uel uocali aut
diphthongo.

Regula unica de non mutan- tibus initium.

Quæ incipiunt à uocali aut diphthongo immutabi-
li, non augentur, neq; mutantur in præteritis.

ut à uocali
immutabili

ἦ	ἦχέω	ἦχέοι
ἱ	ἱππέω	ἱππέοι.
ῥ	ῥιζέω	ῥιζέοι
ω	ὠφέλῃω	ὠφέλῃοι.

à diphthongo immutabili

αι	εἰκάω	εἰκάοι
ου	εὐδῶ	εὐδοι
ου	οὐρεῖω	οὐρεοι.

Deiis quæ mutant initium

Regula prima.

N

Verbis

Verbis à consonante incipientibus præponitur augmentum syllabicum, ut γράφω ἔγραφοι. Quæ in initio habent, duplicantur, ut ἔπιπρω ἔγγιπροι.

Secunda regula.

Quæ à uocali aut diphthongo mutabili incipiunt, suscipiunt temporale augmentum, hoc est, breues mutantur in præteritis in suas longas.

ut à uo-	αἰκούω	} muta	} h	} ut	} ἤκουοι			
cali mu-	εἰλέω					} tur	} h	} ἤλεοι
tabili	οὐνομάζω							
A diph-	αι	mu-	η					
thongo mu	αυ	} tatur	} ηυ	} ut	} αἶψα ἦτορ			
tabili	οι					in	ω	} αὐλέω ἤτορ
					} ὀρέω ὤρεοι			

Quæ excipiantur, ab alijs Grammaticis petenda sunt. Atq; hæc de formatione initij uerborum simplicium. Iam de initio compositorum.

Regula prima.

Præpositiones non mutantur in coniugando, sed tantum ipsa uerba, ut συμβάλλω συνέβαλλοι, non ἐσύμβαλλοι. πᾶρακούω πᾶράκουοι, non ἐπᾶράκουοι. Excipiuntur γνέπω γνῶπροι. καίγω ἐκάθισον &c.

Secunda regula.

Cætera composita solent mutari simplicium more, ut φιλοσοφῶ ἐφιλοσόφου. De his uide latius Philip-
pum Melanchthonem & Urbanum.

In alijs

Βραβύλλου
αἰσχύνη

In alijs modis præteritum imperfectum coniugatur
in præfenti.

DE PRAETERITO PERFECTO.

In præterito formando, tria spectari oportet, in-
am, penultimam & ultimam, syllabas.

De initio.

Regula prima.

Quæ uerba à uocali aut diphthongo incipiunt, ha-
bent idem augmentum in præterito perfecto, quod in
imperfecto, ut ἀδω ἠδον ἦκα. αἶψα ἤσπον ἤγκα. ἦχῶ
ἤχου ἤχκα. ἱππεύω ἱππεύον ἱππεύκα.

Secunda.

Si uerbum incipiat à consonante, assumit primam
literam præfentis ad augmentum imperfecti, ut τῦπῶ
τύπτου τέτυφα.

Excipiuntur quæ à duplici consonante, ut ab ξ φ ζ
uel duabus consonantibus, ut γν γζ σπ στ incipiunt,
quæ præfentis literam non repetunt, sed idem augmen-
tum habent, quod præteritum imperfectum, ut φάλλω
ἐφάλλον ἐφαλκα. ξυζῶ θύζου θύζκα. ζάω ἔζαον
ἐζκα. γνωρίζω ἐγνώριζον ἐγνώρικα. γρηγρέω ἐγρηγό-
ρουν ἐγρηγόρικα. πειρίζω ἐπείριζον ἐπείρικα. σέλλω
ἐσέλλον ἐσαλκα. Si uero fuerit muta cum liquida, re-
petitur prima litera, ut ἔεπω τέτρεφα. πράττω πρέ-
πραχα.

Atq; hic obseruandū est, quòd quæ ab aspiratis θ φ
χ incipiunt, nō repetunt aspiratam, sed tenuem τ π κ,

ut βίω τέθνηκα, φράζω ᾤφρασα, χολάω κυχόληκα.

Necq; uero hæc repetitio seu geminatio initij in præterito, etiam à Latina lingua est aliena. Nam & Latini pleraq; uerba in præteritis geminant sicuti Greci, ut do dedi, sto steti, spondeo sponsonai, mordeo momordi, pendeo pependi, tendeo totondi, disco didici, parco peperci, posco poposci, cado cecidi, cædo cecidi, pedo pepedi, pendo pependi, tendo tetendi, tundo tundi, pango pepigi, pungo pupugi, tango tetigi, cello ceculi, fallo sefelli, pello pepuli, cano cecini, curro cucurri, pario peperci.

Depenultima præteriti perfecti.

Regula.

Quæ est penultima futuri, eadem est præteriti perfecti, ut λέγω λέξω λέλεχα. γράφω γράψω γέγραφα, πείθω πείσω πέπεικα.

Excipiuntur uerba quintæ coniugationis, de quibus hæc sunt regulæ.

Prima Regula.

Dissyllaba quæ in penultima futuri e habent, mutant e in α in præterito perfecto, ut παίρω παῖψω παῖψα. Porro si in futuro ante ω sit λ uel ς, retinent illud in præterito perfecto quoq; ut ψάλλω ψάλλω ψάλλα. αἰσῶ αἰσῶ αἰσα.

Secunda.

Si

Si μ sit ante ω in extrema syllaba futuri, additur
et ω in α mutatur, ut $\nu\epsilon\mu\omega$ $\nu\epsilon\mu\alpha$.

Tertia.

Si in penultima presentis dissyllabi fuerit i aut e
prorsus abijcitur, ut $\kappa\acute{\epsilon}\lambda\iota\omega$ $\kappa\epsilon\lambda\iota\alpha$. $\kappa\epsilon\lambda\iota\omega$ $\kappa\epsilon\lambda\iota\alpha$

Quarta.

Si uerbum habeat α in penultima, et in ν desinat,
ut $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, uertitur in γ , quod nempe semper sit, quo-
ties illud u ante γ κ ξ χ inuentum fuerit, ut $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$ $\phi\epsilon\gamma\alpha$.

De ultima prateriti perfecti actiui.

Sicuti praterita Latinorum actiuorum omnia i fi-
niunt, ita Græcorum Varytonorum actiua et media
et circumflexorum ac uerborum in μ actiua prate-
rita in α desinunt. Formantur autem à futuro actiuo,
quod si ω finiat, facit prateritum $\phi\alpha$, Si $\xi\omega$, $\chi\alpha$, Si
 $\sigma\omega$, $\kappa\alpha$, de quo supra.

Regula de praterito medio.

Que est formatiua futuri secundi actiui, eadem est
prateriti medij, similiter et penultima, Principio autē
et sine, simile est praterito actiuo, ut $\phi\gamma\acute{\alpha}\zeta\omega$ $\phi\gamma\acute{\alpha}\sigma\omega$
 $\pi\acute{\epsilon}\phi\gamma\alpha\kappa\alpha$, futurum secundum $\phi\gamma\alpha\delta\omega$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\gamma\alpha\delta\alpha$ prae-
teritum medium.

De praterito perfecto passiuorum.

Praterita perfecta passiua grauitonorum, circum-
flexorum

flexorum ac uerborum in *μι*, finiunt *μαι*, & sunt ab
actiuis, α in *μαι* mutata, ut τέτυφα τέτυμαι. πει-
ποίηκα πεποίημαι. τέθεικα τέθειμαι. Hic uero in gra-
uitonis passiuus obseruanda litera est quæ *μαι* præcedit,
de qua sunt regule.

Prima regula.

Quæ in præterito actiuo φα habent, ut τέτυφα,
γέγραφα, mutant φ in *μ* & α in *μαι*, in prima per-
sona, ut τέτυμαι, γέγραμμαι.

Secunda.

Quæ χα habent in actiuo præterito, ut uerba se-
cundæ & quedam quartæ coniugationis, mutant χ
aspiratam in γ mediam, & α in *μαι*, ut λέλεχα λέ-
λεγμαι, ὤρηνχα ὤρηνγμαι.

Tertia.

Si præteritum actiuum κα finiat, mutatur in *μαι*
& præponitur σ, ut πείθω πείπεκα πείπισμαι, φρά-
ζω φράφρακα φράφρασμαι. τελέω τετέλικα τετέλεσ-
μαι.

Excipiuntur primò uerba quintæ coniugationis,
quæ passiuum præteritum simpliciter ab actiuo, muta-
ta κα in *μαι* faciunt, ut ἰάλλω ἑφαλκα ἑφαλμαι,
σπείρω ἑσπαρκα ἑσπαρμαι. νέμω νενέμηκα νενέμη-
μαι. τέμνω τετέμηκα τετέμημαι uel τέτμημαι per
syncopam. κείνω κέκηκα κέκημαι. Sed si ueniunt
tur in γ conuersum in præterito actiuo, γ in *μ* uerita-
tur in

Βρα...
α...

in passiuo, ut φαίνω πείσγκα πείσμαι.

Excipiuntur quoq; uerba sextæ coniugationis, quæ præterito actiuo penultimam longam habent, & nihil assument, ut ποιέω ποίηκα ποίημαι. πολιέω πολιτίκα πολιτίσθαι. Excipitur ἀκρόω ακρόηκα ακρόησμαι.

Observanda sunt quæ in penultima uocalem mutant, ut sunt dissyllaba primæ & secundæ coniugationis grauitonorum, ἔσφω ἔσφεα ἔσφαμαι. ἡρέφω ἡρέφεα ἡέφαμαι.

Atq; hæc de prima persona præteriti perfecti. Cæterum cum secunda & tertia quoq; aliquid habeant difficultatis, breuiter de ijs dicemus, Finiunt autem omnes tres α, sed literα, αi præcedens, parit difficultatem.

De secunda persona præteriti perfecti passiu.

Secunda persona formatur à futuro actiuo mutando σω in σαι. Iam autem cum omne futurum actiuū regulariter σω finiat, fit ut quemadmodum in actiuo futuro formando prima coniugatio ad σω π addit, unde ἴω, sic & hic π ad σαι additū ἴαι facit. Secūda uero addit ad σαι η aut γ, unde duplex constat ξαι, eodem modo quedā quartæ coniugationis. Tertia, quarta, quinta et sexta mutant simpliciter σω in σαι, Nā ueteres ἰάλω quoq; futura formarūt, unde hæc secūda persona uenit

ut γράψω γέγραφα, λέξω λέλεξα, πείσω πέπαι-
σαι, φράσω πέφρασαι, ὀρύξω ὠρύξαι, ψάλλω ἔφαλ-
σαι, ποιήσω πεποίησαι. Quæ uero quintæ coniuga-
tionis uo finiunt, quorum præterita actiua penultimas
longas habent, ea seruant u in secunda persona, ut φαί-
νω πέφαγκα πέφαμμαι πέφανσαι.

De tertia persona præteriti passiu.

Tertia persona finit ται. Fit autem à secunda per-
sona mutando σ in τ.

Sunt itaq; in prima, secunda & quarta, quæ sunt
rum actiuum facit, coniugatione, consonantes duplices
ϕ & ξ, in simplices, ex quibus compositæ sunt, resolu-
uendæ, ut ϕ in π & σ. ξ in κ & σ. σ in τ uer-
tendum, ut γέγραπσαι γέγραπται. λελικσαι λέ-
κται. ὠρύκσαι ὠρύκται. Sic ἔφαλσαι ἔφαλται, ἔσπαρ-
σαι ἔσπαρται. πεφανσαι πεφανται. κέκρισαι κέ-
κριται, πεποίησαι πεποίηται.

Excipiuntur ab hac regula uerba tertiæ & quara-
tæ coniugationis, quæ in futuro actiuo σω habent, &
in prima persona σ ad μαι apponunt, ut πέπεισμαι,
πέφρασμαι, quæ in tertia persona quoq; σ cum ται
coniungunt, ut πέπῃσαι, πέφρασαι. Eodem modo &
sextæ coniugationis uerba, quæ in præterito actiuo πε-
nultimam breuem habent, ut τέτελκα, & in prima
persona passiu præteriti σ ad μαι addunt, ut πέτι-
σμαι,

ἄσμαι, idem σ & in tertia persona retinent, ut τῆς
ἡλίας.

Reliquæ personæ & numeri formantur secundum
analogiam, seruata cuiusq; declinationis litera chara-
cteristica, ut in Duali τετυμμεθор, λελέγμεθор, Ve-
nit enim prima Dualis à prima singulari, μαι in με-
θор uersa, Secunda & tertia à tertia singulari ται in
θор mutata, & in prima & secunda coniugatione π
& η quæ ται præcesserunt, uertuntur in φ & χ.
ut τέτυπῃται τέτυφθор, λέλεγῃται λέλεχθор, in alijs
coniugationibus omnibus additur σ, ut πεποιῖθор,
πέφραθор &c. quartæ coniugationis quædam secun-
dam coniugationem sequuntur. Pluralis facilis est for-
matio. Vtuntur autem in tertia persona plurali par-
ticipio, τετυμμενός εἰσι, sicut Latini in præterito
passiuo, ut amatus sum. De qua hæc est regula.

Regula.

Tertia pluralis fit a tertia singulari, quæ si in ται
purum desinit, accipit v, ut πεποιῖται πεποιῖωται,
si in duas consonantes, ut κῆ, πῆ, aut s, communiter non
fit tertia pluralis, sed pro ea utimur participio suo
cum tertia persona plurali, uerbi substantiui scilicet
εἰσι, ut τετυμμενός εἰσι.

Est autem hoc notandum, quòd in alijs modis, præ-
teritum perfectum & plusquàmperfectum simul con-
iugantur.

N 5

De

De Præterito perfecto medio uerborum circumflexorum & in μι uides nos nihil præcepisse. Nam uerba circumflexa & in μι carent præterito perfecto medio & plusquamperfecto ac futuro secundo, quod infra in coniugationibus obseruabis.

De præterito perfecto & plusquamperfecto Imperatiui.

A tertia præteriti actiui τέτυφε uenit τέτυφε, πειποίηκε τέθεικε præteritum actiuum imperatiui, uerborum grauitorum, circumflexorum & in μι, & τέτυθε præteritum medium grauitorum.

Passiuum huiusmodi præteritum perfectum & plusquamperfectum uerborum grauitorum, circumflexorum in μι, descendit à secunda persona præteriti plusquamperfecti passiui, abiecto in initio & a præterito plusquamperfecto, ut ἐτέτυφο, τέτυφο. ἐπειποίησα, τέθεικα.

De præterito perfecto & plusquamperfecto Optatiui.

Grauitonorum actiuum & medium, circumflexorum & uerborum in μι actiuum (carent enim medio præterito) formatur a præterito perfecto indicatiui, postrema α in οιμι uersa, ut τέτυφα πτύφοιμι. πειποίηκα πειποιήκοιμι, τέθεικα τέθεικοιμι. Præterito perfecto passiuo in optatiuo carent, quæ tertiam personam pluralem præteriti passiui in indicatiuo non habent, & eius loco utitur, sicuti Latini, participio & uerbo substantiuo

τινο, τετυμμένος εἶμι, εἶς etc. uerberatus esset. Sic
 naq. grauitona serè formant. Verba uero circumflexa
 εἰ in μι, faciunt præterita sua passiva à præterito in-
 dicatiui, postrema μαι in ω conuersa, εἰ in subscri-
 pta i, ut πεποῖνμαι πεποῖνμην βεβόημαι βεβόη-
 μην, κεχύσωμαι κεχύσῃμην. Verba in μι addunt i
 ad penultimam, μι τέθειμαι τέθειμην. ἔσταμαι ἔσταμην,
 δέδομαι δέδοίμην. Optatiuus et subiunctiuius in quar-
 ta coniugatione uerborum in μι non inueniuntur, par-
 tim quia in usu non sunt, partim quia formari non possunt.

De præterito perfecto & plusquam- perfecto Subiunctiui.

Actiua præterita Varytonorum circumflexorum et
 in μι formantur à prima præteriti actiui indicatiui, α
 in ω uersa, ut τέτυφα τέτυφω. πεποῖνκα πεποῖνκω.
 τέθεικα τέθεικω.

Passiuis præteritis grauitona serè carent, ut in opta-
 tiuo, εἰ eius uice utuntur Participio et uerbo substan-
 tiuo, μι εἰάν τετυμμένος ᾶ, ἦς, ἦ. Circumflexa εἰ uer-
 ba in μι mutant penultimam præteriti indicatiui in ᾶ
 ut πεποῖνμαι, εἰάν πεποῖνᾶμαι. βεβόημαι, εἰάν βε-
 βόηᾶμαι, κεχύσωμαι, εἰάν κεχύσῶμαι. τέθειμαι,
 εἰάν τέθειᾶμαι, ἔσταμαι, εἰάν ἔστῶμαι. δέδομαι, εἰάν δέδῶ-
 μαι. Media imitantur derivationem actiuorum, ut τέ-
 τυπτα τέτυπω.

De

De præterito perfecto & plusquam-
perfecto Infinitiu.

Grauitonorum actiuum & medium, circumflexo-
rum & uerborum in μι actiuum (carent enim medio
præterito) uenit à tertio persona præteriti perfecti
indicatiui, addita vai, ut τέτυφε τετυφέναι, τέτυψε
τετυπέναι, ὥποιήκε ὥποιήκέναι, τέθεικε τεθεικέναι.

Passiuum grauitonorum circumflexorum & in μι
formatur à secunda pluralis præteriti passiuī in αι
conuerso, ut τέτυφθαι, τετύφθαι, ὥποιήθη, ὥποιή-
θαι, τέθεικε, τεθέσθαι.

De præterito plusquamperfecto.

De initio.

Si uerbum incipit a consonante, præteritum plus-
quamperfectum assumit e supra augmentum præteri-
ti perfecti, ut τέτυφα ἐπτύφαρ.

Si incipit à uocali aut diphthongo, habet idem ini-
tium quod præteritum imperfectum.

De fine.

Varytonorum actiua & media, item circumflexo-
rum & uerborum in μι actiua, præteritum plusquam-
perfectum eu finiunt. Et sicuti apud Latinos, ita &
hic ab ultima præteriti perfecti formatur ultima præ-
teriti plusquamperfecti, mutando α in eu, ut τέτυφα
ἐπτύφαρ, τέτυπα ἐπτύπερ, ὥποιήκα ἐπποιήκαρ,
τέθεικα ἐπεθίκαρ. Sic & Latini ab amaui, amauissem
dedu-

deducunt. Passium autem omnium uerborum μω
finit, ultima præteriti passiui, μαι scilicet in μω
uersa, ut, τέτυμαι ἐπέτυμω, πεποίημαι ἐπεποι
ήμω, τέθειμαι ἐπέθηνω. Reliquæ personæ ducuntur
quoq; à præterito perfectō.

In cæteris modis hoc tempus coniunctum est præte
rito perfectō, ut proximè ostendimus,

DE FUTURO PRIMO.

De futuro primo actiuo indicatiui grauitonorum
uerborum supra tradita sunt regule. Circumflexa
uero ἔ uerba in μι eodem modo sua futura prima
actiua faciunt in σω, nempe, quemadmodum uerba
sextæ coniugationis grauitona, à quibus deriuantur, ut
ποιέω ποιῶ ποιήσω. βοάω βοῶ βοήσω. χυσάω χυ
σῶ χυσώσω. Sic in μι uerba, τίθημι ἀθίω θήσω. ἵσ
μι ἀσάω σήσω. δίδωμι ἀδῶ δώσω, γέννυμι ἔ
alia quartæ coniugationis polysyllaba uariantur solū
in præsentī ἔ præterito imperfecto. Dissyllaba autē
habent quoq; futurum primū ἔ secundum aoristum,
ut κλύμι ἀκλύω κλύσω facit.

Regula de futuro primo passiuo.

Futurum primum passium omnium uerborum gra
uitonorum, circumflexorum ἔ in μι finit θήσομαι, et
formatur à secunda persona aoristi primi, abiecto au
gmento ἔ apposita ομαι, ut ἐτύφθης τυφθήσομαι.
ἐποίηθης ποιηθήσομαι. ἐτέθης τεθήσομαι. ἐσάθης σα
θήσομαι.

Regula

Regula de futuro primo medio.

Futurum primum medium omnium uerborum desinit in ομαι, et uenit à futuro primo actiuo, ω in omni tato, et addendo ραι, ut τίψω τίψομαι, ποιήσω ποιήσομαι. βοήσω βοήσομαι. θήσω θήσομαι. σήσω σήσομαι. δώσω δώσομαι. Excipiuntur quæ in futuro ω circumflexum habent, quæ οῦμαι faciunt, ut φαλώ φαλούμαι.

Imperatiuus et Subiunctiuus carent futuro primo et secundo. In Optatiuo uero futurum primū actiuum fit à futuro primo actiuo indicatiui, ω in οίμι mutato, in omnibus uerbis, ut τίψω τυψοίμι, ποιήσω ποιήσοίμι, θήσω θήσοίμι.

Passiuum autem et medium formatur à futuro indicatiui ομαι in οίμω uerso, ut τυφθήσομαι τυφθῶσοίμω, τίψομαι τυψοίμω, ποιηθήσομαι ποιηθῶσοίμω, πηδήσομαι πηδῶσοίμω, θήσομαι θησοίμω.

De futuro primo Infinitiu.

Actiuum formatur à tertia persona futuri indicatiui, addita ν, in omnibus uerbis, ut τίψει τυψεν, ποιήσει ποιήσεν, θήσει θήσεν.

Passiuum et medium à secunda persona plurali futuri indicatiui ε in αι uersa, in omnibus uerbis, ut τυφθήσεται, τυψέται, ποιηθήσεται, ποιησέται, πηδήσεται, πηδῆσεται, θήσεται, θησέται.

DE SECVNDO FVTVRO

Principio hic monendum est, quod grauitona tantū
ferē uerba secundum futurum habent, neq; ea tamen
omnia. Nam uerborum sextæ coniugationis purorum
scilicet, rarissima sunt secunda futura. Circumflexa
uero & in µi secundo futuro omnino carent, in acti-
uis, passiuis & medijs.

Regulæ de secundo futuro actiuo

Indicatiui. Prima.

Secundum futurum repetit consonantem præsentis,
ut λέγω λεγῶ. γράφω γραφῶ. Quod si duæ conso-
nantes ω præsentis præcedant, ut τῶπις, retinet eam
quæ est eius coniugationis propria, altera abiecta, ut
τῶπις.

Secunda.

In secundis futuris omnibus necesse est penultimas
breues esse.

Quomodo penultima in præsentī
longa, fiat breuis in secun-
do futuro.

Si penultima est longa

Positione, propter duas consonātes, ut εἰλω, κα-	
μνω, abijcitur altera cōsonans, ut σαλῶ καμῶ.	
Vocali { κ } mutatur { λήχῶ λαχῶ	
{ ω } in α, ut { τρώγω τραγῶ	
Diphth= αι	
thon= { ει } abijcit { ε } ut { φαίνω φαίνῶ	
go { ευ }	{ ει } { ου }
	{ ει } { ου }
	λεῖπω λῖπῶ
	φύτω φυγῶ

Regula

Regula de uerbis quintæ con-
iugationis.

Vbicunq; e est in primo futuro dissyllaborum, e
mutandum est in α in secundo futuro, ut σελλω σελλῶ
σεαλῶ, σπιρω σπιρῶ σπαρῶ, φθρω φθρῶ φραρῶ.

Regula de uerbis quartæ con-
iugationis.

In quarta coniugatione duplex est futurum, per ξ
et σ. Quæ ξ habent in primo futuro, habent γ in se-
cundo, ut κρᾶζω κρᾶξω κραγῶ. ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ.
Quæ σ habent in primo futuro, habent in secundo δ, ut
φραζω φραδῶ.

De futuro secundo passiuo.

Futurum Secundum passiuum fit à secunda persona
aoristi secundi augmento abiecto et addendo ομαι, ut
ἐτύπησ τυπήσομαι.

De futuro secundo medio.

Futurum secundum medium formatur à prima per-
sona secundi futuri actiui ὦ in οῦμαι uerso, ut τυπῶ
τυποῦμαι.

Sicuti imperatiuus et Subiunctiuus primo futuro
earent, ita et secundo.

De futuro secundo optatiui.

Actiuum fit à futuro secundo indicatiui, ὦ in οἶμι
mutato, ut τυπῶ τυποῖμι.

Passiuum itidem à futuro secundo indicatiui, ομαι
in οἶμην

ποῖ μιν uertendo, ut τυπήσομαι τυπήσοίμην.

Medium eodem modo οὔμαι in οὔμην, ut τυποῦμαι τυποῖμην.

De futuro secundo Infinitiui.

Actiuum formatur a tertia persona secundi futuri indicatiui, v addita, ut τυπῆ τυπῆρ.

Passiuum τυπήσονται a secunda pluralis numeri eiusdem temporis indicatiui modi, τυπήσθε.

Medium eodem modo à secunda persona plurali futuri medij τυπῆσθε τυπῆσθαι.

DE AORISTO PRIMO

Hoc tempore multum utuntur Græci, quod eorum genuinum est, sicuti ablatius proprius casus est Latinorum, Atq; hoc ideo, quod eius significatio latè patet. Nam in contextu orationis, aliàs imperfecti, aliàs perfecti, aliàs plusquamperfecti significationem recipit.

De actiuo Aoristo.

Initium aoristi conuenit cum initio præteriti imperfecti. Habet enim idem augmentum quod imperfectum. Desinit uero in α, & formatur a futuro primo ω in α mutata, & addito augmento præteriti imperfecti, ut τύπω ἔτυπον, τύψω ἔτυψα. Penultimā autem regulariter habet eandem cum futuro, & eam tamen semper longam. Quare si penultima futuri sit breuis, sicuti est in uerbis quintæ coniugationis, fit productio hoc modo:

○

α mutatur

α mutatur in η } $\left\{ \begin{array}{l} \text{ῥάλλω ῥαλλῶ ἔφλλα} \\ \alpha \text{ subscriptur } \iota \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{χαίνω χαίνῳ ἔχῃνα} \\ \text{φθείρω φθειρῳ ἔφθαρα} \end{array} \right.$
 ϵ assumit ι } ut
 ϵ } $\left\{ \begin{array}{l} \text{κρίνω κρίνῳ ἔκρινα} \\ \text{ὀξύω ὀτρυνῳ ὠτρυνῶ.} \end{array} \right.$
 υ } $\left\{ \begin{array}{l} \text{ῥάλλω ῥαλλῶ ἔφλλα} \\ \alpha \text{ subscriptur } \iota \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{χαίνω χαίνῳ ἔχῃνα} \\ \text{φθείρω φθειρῳ ἔφθαρα} \end{array} \right.$

Atq; eodem modo formant suos aoristos primos acti-
 uos uerba grauitona, circumflexa σ in μ .

Excipiuntur autem quinq; uerba, quæ consonan-
 tem futuri in aoristo non retinent, ἔπα ab ἔπω ἔφα,
 ἔνεγκα ab ἐνεγκω ἐνεγξω. σ tria in μ ἔδνα α τία
 θημι θήσω, ἔδωκα δίδωμι δώσω, σ ἦκα ab ἦμι
 ἦσω.

De aoristo primo passiuo.

Initium idem est quod actiui aoristi, desinit autem
 in ω , ut ἐτύφθην, σ formatur à tertia persona præ-
 teriti passiui α in $\eta\upsilon$ uersa, σ prima consonante, si
 qua est, ab initio ablata, ut τέτυπται ἐτύφθη. Conso-
 nantes uero terminationem $\eta\upsilon$ præcedentes pariunt
 difficultatem. Itaq; pro multis aliorum regulis, obser-
 uabis hanc unicam.

Regula.

Consonantes tenues, quæ in tertia persona præteri-
 ti passiui α præcedunt, sunt mutandæ in aspiratas,
 reliquæ non mutantur, si quæ præcedunt, σ α in $\eta\upsilon$
 est uertendum, sicuti iam dictum est, ut γέγραπται
 ἔγραψεν. λέλεκται ἔλεχθη. πέπρωται ἐπειδυ-
 πέφραται.

Βρα τρια
 α τία

ἐφράσθη. ὥρμηται ὥρύχθη. πεφάνται
ἐπαρται ἐπάρθη. ἐφάλαται ἐφάληθη.
ἐποιήθη. τετέλεστο ἐτελέθη.

Vides itaq; τὰ semper in θη mutandum, Est
enim tenuis, quæ in suam aspiratam θ scilicet uerti-
tur. Consonantes uero quæ τὰ præcedunt, sicut π σ
quæ in suas aspiratas φ σ χ uertuntur, Deinde
λ ν ς, quæ non mutantur, σ retinentur quoq;
in aoristo.

Eodem modo circumflexa σ in μι uerba aori-
stos passiuos deducunt, ut βεβόηται ἐβόηθη. τέθει-
ται ἐτέθη. Hoc postremum tamen, in μι nempe, ui-
des nonnihil uariare. Corripitur enim penultima di-
phthongo intercisa, quia omnis aoristus passiuus uer-
borum in μι penultimam correptam habere debet,
Deinde penultima aspirata, mutatur in tenuem. Quare
cum secundum superiorem regulam à τέθειται ἐθείθη
formare deberet, facit ἐτέθη. Reliquæ uero coniuga-
tiones uerborum in μι seruant prorsus superiorem re-
gulam in aoristo passiuo formando, ut ἔσται ἐσάθη
ἔδοται ἐδόθη.

De penultima aoristi primi passiui.

Ο 2

Penultima

Penultima eadem est & similis suo præterito passi-
uo, præterquam in εὐρεται εὐρέθην, & ἀφῆνται ἀφῆ-
ρέθην, & in dissyllabis primæ coniugationis, in quibus
& conuersum erat in α, ut τέτραπται ἀ βέπω, in his
in aoristo α, rursus in suum & uertitur, ut ἐβέβηκα.

De aoristo primo medio.

Aoristus medius uerborum grauitonorum, circum-
flexorum & in μι, fit à prima persona aoristi primi
actiui, ἐτύφα addendo μιν, ἐτύφα μιν, ἐποίησα ἐποίη-
σα μιν, ἔδικα ἔδικα μιν.

De aoristo primo imperatiui.

Aoristus primus actiuus imperatiui derivatur ab
aoristi primi actiui tertia persona, ultima in ον con-
uersa, & augmento abiecto, ut ἐτύφε τύφοι. Sic etiam
circumflexa & in μι aoristos primos actiuos formant,
ut ἐποίησε ποίησοι. Sic θῆκοι, εἴσοι, δῶκοι, ab
ἔδικε, ἔσκησε, ἔδωκε. Urbanus tamen negat δῆκοι &
δῶκοι in usu.

Passiuus uero aoristus fit à tertia persona aoristi
primi indicatiui, abiecto augmento & τι addito, in
omnibus uerbis grauitonis, perispomenis, & in μι, ut
ἐτύφην τύφθη. ἐποίησθαι ποιήθη τι. ἐτέθη τέθη.

Medius à prima actiui, augmento abiecto, & à
dita, ut ἐτύφα τύφαι, Sic circumflexa ἐποίησαι ποίη-
σαι, Sic in μι, ἔδικα ἔδικαι. ἔδωκα ἔδωκαι. quæ, ut
actiui,

Activa, in usu negat Vrbanus, ἔσκα σῆσαι.

De aoristo primo optatiui.

Actius fit ab aoristo primo medio imperatiui addita μι, ut τύλαι τύλαιμι. ποίησαι ποίησαιμι. θῆκαι καιμι.

Passius ab indicatiui aoristo, abijciendo augmentū & ante ηρ preponendo diphthongum ει, cuius inflexionem per omnes personas imitatur, ut ἐτύθην τυφθῶ. Eodem modo circumflexa & in μι, ut ἐποίησθην ποιησθῶ. ἐτέδην τεθῆν.

Medius à prima aoristi medij imperatiui, μω addita, ut τύλαι τυλαίμην. ποίησαι ποιησάμην. σῆσαι σησάμην. Nam δηκαίμην, δωκαίμω usitata nō sunt.

De aoristo primo Subiunctiui.

Actius à prima indicatiui, abiecto augmento & α in ω mutata, ut ἐτύλα τύλω. ἐποίησα ποιήσω. ἔσκα σῆσω.

Passius a tertia persona aoristi primi indicatiui ἐτύφην extrema in ὦ circumflexum mutata, & e augmento expuncto, ut τυφῶ. Sic circumflexa & in μι, ut ἐποίησθην ποιησῶ. ἐτέδην τεθῶ. ἔσάθην σαθῶ. ἐδόσθην δοθῶ.

Medius a prima aoristi subiunctiui actiui μοι apposita, ut τύλω τυλώμαι. ποιήσω ποιήσωμαι. σῆσω σῆσωμαι.

De aoristo primo Infinitivi.

Activus à tertia aoristi indicativi ἐτύχε, deletō augmento *ε* in αι mutato τυχαί. ἐποίησε ποιήσαι. ἐσάσεν σῆσαι. θῆκαί, δῶκαί negant usitata.

Passivus à tertia persona singulari aoristi primi indicativi, augmento expuncto *ε* vai adiuncto, ἐτύχθη τυφθῆναι. ἐποιήθη ποιηθῆναι. ἐτέθη τεθῆναι.

Medius à secunda plurali eiusdem aoristi indicativi, deletō augmento, *ε* in αι converso, ut ἐτύχαοι τυφασθαι. ἐποίησαοι ποιήσασθαι. ἐσάσαοι σῆσασθαι.

DE AORISTO SECUNDO, ET primum indicativi.

Eadem est significatio aoristi secundi, quæ est primi, Formatur autem activus à secundo futuro in *ο* permutato, *ε* augmento addito, ut τυπῶ ἔτυπον. σαλῶ ἔσαλον. τραγῶ ἔτραγον. φρωῶ ἔφρων. λιπῶ ἔλιπον. φυγῶ ἔφυγον. φραδῶ ἔφραδον. παρῶ ἔπαρον. φθαγῶ ἔφθαγον &c. Atq; hic observanda sunt regule, quæ supra de secundo futuro traditæ sunt.

Verba circumflexa ferè omnia carent secundo aoristo activo, passivo *ε* medio, per omnes modos, præter δυνάμει δυνάμει, atq; alia pauca.

In *μ* i verba faciunt secundum aoristum activum à futuro

Græc. Ind.

47

uturo, uersione ultimæ syllabæ σω in υ, & abiecto aug-
mento principij, ut θῆσω ἐδω. σῆσω ἐδω. δῶσω
ἐδω.

De aoristo secundo passiuo.

Fit à secundo aoristo actiuo, op in ηρ conuersa, ut
ἐτυπορ ἐτύπηρ. Circumflexa & in μι uerba carent.

De medio.

Medius formatur quoq; à secundo aoristo actiuo,
interiecta inter ο & υ μι, ut ἐτυπορ ἐτυπόμην. Cir-
cumflexa carent. In μι uero formant à prima persona
secundi aoristi actiui, λω aut ωρ in ἐμην uel ὠμην mu-
tata, ut ἐδην ἐθέμην (ἐσάμην non est in usu) ἐδωρ
ἐδώμην.

De aoristo secundo Imperatiui.

Actiuus à tertia sui temporis indicatiui ἐτυπε τύ-
πε augmento abiecto. Circumflexa carent.

Verborum in μι fit à prima persona plurali sui
aoristi secundi indicatiui, abiecto augmento, & μεν in
θι mutato, ut ἐδεμεν θέθι, postremum tamen θι in hoc
uerbo mutatur in tenuem τ, ut θέτι. ἔστημεν σῆθι. ἔδο-
μεν δόθι. Dicitur uero & θές & δός, quæ magis
quàm superiora sunt usitata, & à secunda persona sin-
gulari eiusdem temporis fiunt, abiecto augmento, &
longa in breuem conuersa, ut ἐθην ἔδης, θές, ἐδωρ
ἐδως, δός.

Βρα 7214
42 244

Passivus formatur à tertia secundi aoristi passivi, deletò augmento & δι apposita, ut ἐτύπην τυπῆσαι. Circumflexa & in μι carent.

Medius à secunda persona eiusdem temporis indicativi, abiecto augmento, & circumflexo super extremam syllabam posito, ut ἐτύπου τυποῦ.

Circumflexa carent.

In μι formant à secunda persona secundi aoristi medij indicativi, augmento sublato, ut ἔθεον καὶ ἔδον, θέσο καὶ δοῦ, & δεο Ionice. Sic ab ἐδόσο καὶ ἐδον, δόσο καὶ δοῦ. Ἰσαμῶν caret hoc tempore.

De aoristo secundo Optativi.

De activo.

Activus fit à prima eiusdem temporis indicativi modi augmento deposito, & ον in οἰμι verso, ut ἔτυον πορτύποιμι.

Circumflexa carent.

In μι ab eodem tempore & persona indicativi, augmento expuncto & interposito ε, ut ἔδην δδην. Secunda coniugatio interponit α, ut ἔσλιν σσλιν. Tertia mutat ω in οἰν, ut ἔδωπ δδωπ.

De passivo.

Passivus grauitonorum fit à prima persona singulari eiusdem temporis indicativi, abiecto augmento & ante ἴν preposita ε diphthongo, sicuti & aoristi prius, ut ἐτύπην τυπέην.

Circumflexa

Circumflexa et in μ i carent.

De medio

Medius à prima persona eiusdem temporis, indicatiui medij, augmento deleto et ad o addita i, ut ἐτυμ πόμω, τυποίμην.

Circumflexa carent.

In μ i formant ab aoristo secundo medio, augmento sublato, et ad primam syllabam i apposito, ut ἐδέμην θείμην. Sic ab ἐδόμην δοίμην. ἰσαμὺν caret:

De aoristo secundo Coniunctiui.

De Actiuo.

Actiuus uenit ab aoristo secundo indicatiui, augmento deleto et op in ω conuerso, ut ἐτυπον τύπω.

In μ i ab eodem tempore actiuo, augmento dempto, et η in ω mutato, ut ἐδλω δῶ. ἔσκη σῶ. ἔδωρ δῶ.

Circumflexa carent.

De Passiuo.

Passiuus à tertia secundi aoristi indicatiui, augmento expuncto, et extrema in ω mutata, ut ἐτύπη τυπῶ.

Verba circumflexa et in μ i carent.

De Medio.

Medius grauitonorum ab aoristo secundo medio indicatiui, ἐτυπόμην, et deleto, et ομην in ωμω conuerso, fit τύπωμαι. Circumflexa carent.

ο σ

De

In μ derivant à prima persona aoristi secundi
coniunctivi modi, addendo $\mu\alpha\iota$, ut $\theta\omega\ \theta\omega\mu\alpha\iota$. $\delta\omega\ \delta\omega\mu\alpha\iota$, $\sigma\omega\mu\alpha\iota$ enim usitatum non est.

De aoristo secundo Infinitivi.

De activo.

Activus $\tau\upsilon\pi\epsilon\pi$ à tertia secundi aoristi $\epsilon\tau\omega\tau\epsilon$,
expuncto augmento, $\epsilon\tau$: cum v addito, ac ultima cir-
cumflexa.

In μ faciunt à prima plurali aoristi indicati-
vi, abiccto augmento, $\epsilon\tau\ \mu\epsilon\upsilon$ in $\nu\alpha\iota$ mutato, ut $\epsilon\sigma\mu\epsilon\upsilon$
 $\sigma\lambda\omega\alpha\iota$. Sed quia penultima in $\epsilon\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$ $\epsilon\delta\omicron\mu\epsilon\upsilon$ bre-
ves sunt, ideo adijcitur eis litera, ut fiant ex diphtho-
go longe. Vult enim ille aoristus secundus infinitivi
penultimam habere longam, Dicitur ergo pro $\theta\epsilon\upsilon\alpha\iota$
 $\theta\epsilon\upsilon\alpha\iota$, pro $\delta\omicron\upsilon\alpha\iota$ $\delta\omicron\omega\alpha\iota$.

De passivo.

Grauitonorum sit à tertia singulari aoristi secun-
di passivi indicatiivi, $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\epsilon$, augmento sublato, $\epsilon\tau$ $\nu\alpha\iota$
adiuncta, ut $\tau\upsilon\pi\lambda\omega\alpha\iota$.

Circumflexa $\epsilon\tau$ in μ carent.

De medio.

Grauitonorum à secunda eiusdem aoristi medi-
i indicatiivi, $\epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\omicron\delta\epsilon$, augmento abiccto, $\epsilon\tau$ in $\alpha\iota$ con-
verso, ut $\tau\upsilon\pi\epsilon\omicron\delta\alpha\iota$. Sic $\epsilon\tau$ in μ verba, ut $\epsilon\theta\epsilon\omicron\delta\epsilon$ $\theta\epsilon\alpha\iota$
 $\omicron\alpha\iota$, $\epsilon\delta\omicron\delta\epsilon$ $\delta\omicron\delta\alpha\iota$. $\epsilon\sigma\alpha\mu\alpha\iota$ enim caret.

DE PAVLO POST
futuro.

Hoc tempus Atticum & passiuiorum tantum est. Significat autem mixtum quiddam inter præteritum & futurum, ut cum Latini dicunt, Priusquam tu epistolam scripseris, ego rediero. Estque penitus euius huius temporis, quæ est futuri Coniunctiui, Et ut intelligeretur aliquid participare de futuro & præterito, retinet characteristicam futuri, & augmentum præteriti. Formatur autem à secunda persona præteriti passiuui, & in omni uariata, ut τέτυκται, τέτυκτομαι. λέγει, λέγεσθαι. Sic & circumflexa & in μι, ut πέποιήσται, πέποιήσθαι. τέθεισται, τέθεισθαι. Neque uero in imperatiuo & coniunctiuo, sicuti alia futura, inuenitur. Optatiui autem & infinitiui facilis est formatio, τέτυκτοίμην, διδωσοίμην, τέτυκτα, δίδωσθαι.

Hæc, quæ de temporum formatione hætenus tradidimus, ut fortassis prolixa sunt, ita tamen studiosis non omnino inutilia fore spero. Sumus uero Urbanum, Oecolampadium, & potissimum Philippum Melancthonem præceptorem nostrum hic secuti. Ac nolim his omnibus ediscendis puerorum ingenia grauari, Verum, ut supra monui, usu hæc discenda sunt. De creueram autem de his omnibus in his elementis nihil præcipere, sed uideo commodè omitti non posse. Porro ex
prima

Græc. 127
prima cuiusq; temporis persona, cuius formationem ostendimus, non fuerit difficile, observata analogia, reliquas deriuare. Quare iam generales tantum regulas de uerborum coniugationibus trademus.

REGVLÆ GENERALES DE
omnium uerborum coniu-
gationibus.

I.

Præsens & duo futura non suscipiunt augmentum, reliqua uero tempora omnia in indicatio modo. In alijs autem modis amittunt illud omnia, præter præteritum perfectum & paulo post futurum, quæ duo ubiq; suum augmentum retinent.

II.

Præsens & præteritum imperfectum, præterea præteritum perfectum & plusquamperfectum, in indicatio modo solum diuisim coniugantur, in alijs uero modis coniunctim.

III.

Imperatiuus modus caret prima persona in omnibus numeris, temporibus & uerbis apud Græcos, Apud Latinos uero in singulari numero tantum.

IIII.

Imperatiuus & subiunctiuus carent futuris, & eorum loco in usu sunt aoristi. Desideratur autem & paulo post futurum in uerbis passiujs in ijsdem modis.

Omnia

V.

Omnia uerba quorum prima persona pluralis uer-
 finit, carent prima persona duali. Atq; hæc regula ha-
 bet locum in omnibus uerbis actiuis, tam in ω quam μ
 desinentibus, & in ambobus aoristis passiuis, præterea
 in præterito perfecto & plusquamperfecto uerborum
 mediorum.

VI.

Secunda & tertia personæ dualis numeri semper
 sunt similes, si tertia pluralis uel i (ut in actiuis) uel α
 (ut in passiuis & medijs) finiat. Si uero in aliam ter-
 minationem exeat, dissimiles sunt.

Regulæ de uerbis actiuis.

I.

Omnia uerba actiua carent prima persona duali.

II.

Idem ferè est flexus postremæ syllabæ, in præsen-
 ti & duobus futuris, nisi quod ultima in secundo futuro
 contrahitur. Præterea in præterito imperfecto & aor-
 isto secundo. Item præteriti perfecti & aoristi primi.

De passiuis.

I.

Verba passiuæ habent tres personas in duali nume-
 ro, præterquam in aoristis, qui actiuorum more con-
 iungantur.

Idem

II.

Idem est augmentū temporum in passiuis, quod est in actiuis.

III.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum carent tertia persona plurali, si tertia singularis ante totā syllabam finalem, aliam habeat consonantem. Eius uero loco utimur participio eiusdem temporis & uerbo substantiuo. Idem patitur & præteritum perfectum modi optatiui & subiunctiui, in omnibus numeris & personis.

De uerbis Mediis

I.

Præsens & præteritum imperfectum conueniunt prorsus cum passiuo. Præteritum uero perfectum & plusquamperfectum sequuntur actiuam coniugationem. Aoristi uero & futura passiuam inflexionem habent, retinent tamen characteristicam actiuorum eorundem temporum.

II.

Verba circumflexa & in *ui* carent præterito perfecto & plusquamperfecto ac futuro secundo medio.

De Circumflexis.

I.

Præsens & præteritum imperfectum contrahuntur solum, reliqua tempora grauitonorum coniugationem sequuntur.

Verba

II.

Verba circumflexa ferè omnia carent aoristo secundo & futuro secundo. Item medio præterito perfectò & plusquamperfecto.

De uerbis in μ .

I.

Verba in μ in præsentì solum tempore propriam habent inflexionem. Præteritum imperfectum uero & aoristus secundus in omnibus modis sequitur formationem passiui aoristi. Reliqua tempora imitantur grauitonorum coniugationem.

II.

Sicuti uerba circumflexa carent præterito perfectò & plusquamperfecto ac futuro secundo medio, ita & in μ uerba.

III.

Verba in μ quartæ coniugationis polysyllaba, non coniugantur ultra præteritum imperfectum, tam in actiuis quàm passiuis, neq; optatiuum neq; coniunctiuum habent. Dissyllaba uero futurum primum & aoristum secundum habent, ut $\kappa\lambda\upsilon\mu$ $\kappa\lambda\upsilon\sigma\omega$ $\epsilon\kappa\lambda\omega$.

EXEMPLA ACTIVAE CONIUGATIONIS uerborum grauitonorum, circumflexorum & in μ .

Actiuorum

ACTIVORVM INDICATIVVS.
Singularis. Dualis. Plurelis.

	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	πύη	λέγ	ἄδ	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
Gravitonum	1	2	3	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
	2	3	4	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
Circumflexorum	1	2	3	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
	2	3	4	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
Imperativum	1	2	3	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν
	2	3	4	ω	εις	α	ετον	ετον	ομεν

Βρα...
42...

ACTIVORVM INDICATIVVS.

			Singularis.			Dualis.			Pluralis				
			1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.		
Præteritum perfectum.	Grasito.	Circum.	1 τέτυφ	2 λέλεχ	3 πέρφακ	1 πέποιήκ	2 βεβόήκ	3 κεχγύσωκ	1 τέθεν	2 έσακ	3 δέδωκ		
												2 ήκ	3 ωρυχ
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				
			α			α			α				

Præteritum plusquamperfectum.

2 d

			Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
			1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Græcuto.	1	ἐπετύφην	Singularis.	2	ἐπετύφην	Dualis.	1	ἐπετύφην	Pluralis.	2	ἐπετύφην
	2	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην
	3	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην
Circum.	1	ἐπετύφην	Circum.	2	ἐπετύφην	In	1	ἐπετύφην	In	2	ἐπετύφην
	2	ἐπετύφην		3	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην
	3	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην
In	1	ἐπετύφην	In	2	ἐπετύφην	In	1	ἐπετύφην	In	2	ἐπετύφην
	2	ἐπετύφην		3	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην		3.	ἐπετύφην
	3	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην		4	ἐπετύφην

Βραβύχ
α.β.α.α.

INDICATIVVS ACTIVVS.

Futurum primum.				Singularis.		Dualis.		Pluralis.	
Granito.	1	πῆ	4	1	2	3.	1	2	3.
	2	λέξ		ω	εις	θ	1	2	3.
	3	ἄγ		ω	εις	θ	1	2	3.
Circum.	1	δύε	3	1	2	3.	1	2	3.
	2	φράγ		ω	εις	θ	1	2	3.
	3	φράγ		ω	εις	θ	1	2	3.
In	1	ποιῆς	2	1	2	3.	1	2	3.
	2	βοῆς		ω	εις	θ	1	2	3.
	3	χυσῶς		ω	εις	θ	1	2	3.
In	1	θίς	2	1	2	3.	1	2	3.
	2	σίς		ω	εις	θ	1	2	3.
	3	δός		ω	εις	θ	1	2	3.
				1	2	3.	1	2	3.

	I	TUT	}	Singularis.	Dualis.	Pluralis.
Gravit.	2	λεγ	}	1	2	3.
	3	εδ		1	2	3.
Futurum	4	{ φεαδ δευγ	}	1	2	3.
	5	φελ		1	2	3.
	6	carent		1	2	3.

Circumflexa & in μι carent.

ACTIVORVM INDICATIVVS.

		Singularis.		Dualis		Pluralis.	
		1	2	3.	1	2	3.
Aoristus primus.	Gravitonorum.	ἔτυψεν	ἔλυσεν	ἔφρασε	ἔψαλ	ἔποιε	ἔβόη
	Circumflexorum.	ἔτυπεν	ἔλυσεν	ἔφρασε	ἔψαλ	ἔποιε	ἔβόη
In m.	Gravitonorum.	ἔτυπεν	ἔλυσεν	ἔφρασε	ἔψαλ	ἔποιε	ἔβόη
	Circumflexorum.	ἔτυπεν	ἔλυσεν	ἔφρασε	ἔψαλ	ἔποιε	ἔβόη

Βρα βραβ
αβ = αβ

Aoristus secundus.

4 d

Graduito

$$\int \begin{array}{l} 1 \text{ ἔτυπ} \\ 2 \text{ ἔλεγ} \\ 3 \text{ ἤρ} \\ 4 \left\{ \begin{array}{l} \text{ἔφραδ} \\ \text{ῶφρυ} \end{array} \right. \\ 5 \text{ ἔφρα} \\ 6 \text{ carent.} \end{array}$$

Singulari.

$$\begin{array}{l} 1 \\ 2 \\ 3. \\ 4 \end{array} \begin{array}{l} \text{οἱ} \\ \text{εἰς} \\ \text{οἱ} \\ \text{εἰς} \end{array}$$

Duali.

$$\begin{array}{l} 1 \\ 2 \\ 3. \end{array} \begin{array}{l} \text{εἶς} \\ \text{ἑῷ} \\ \text{ἑῷ} \end{array}$$

Plurali.

$$\begin{array}{l} 1 \\ 2 \\ 3. \end{array} \begin{array}{l} \text{οἱ μὲν} \\ \text{οἱ μὲν} \\ \text{οἱ μὲν} \end{array}$$

Circumflexa carent.

$$\int \begin{array}{l} 1 \text{ ἔθ} \\ 2 \text{ ἔς} \\ 3 \text{ ἔν} \\ 4 \end{array} \begin{array}{l} \text{ὡ} \\ \text{ὡς} \\ \text{ὡς} \\ \text{ὡς} \end{array}$$

In μι ∫ 4.

$$\begin{array}{l} \text{εἶς} \\ \text{ἑῷ} \\ \text{ἑῷ} \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{οἱ} \\ \text{οἱ} \\ \text{οἱ} \end{array}$$

IMPERATIVVS ACTIVORVM.

	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Grati- norum	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	τύπῃ	λέγ	ἔτω	ἔτων	ἔτων	ἔτε	ἔτε	ἔτε	ἔτε
	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
Circum- flexorū	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
In	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω
	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτω

Βρα βραβ
αβ αββ

Præteritum perfect. & plusquamper.

P 5

Gravito.

Circum.

III - 13

4.

Τέταρτο

λέλειχ

20 HK

Σ π' ε φ ρ α κ

4269x

21

...
...
...

Населен

ЖЕЛТ

2. 6360H.

3 4880

72032

2 4503

Singularis.

Dualis.

Pluralis

1

23.

23.

23.

二

2

30

30

2

2

3

3

IMPERATIVVS ACTIVORVM.

			Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
			1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Aoristvs primus,	Gravito.	1	τι	2	λῆς	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		2	λῆς	3	αὐ	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		3	αὐ	4	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
	Circum.	1	ποι	2	ποι	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		2	ποι	3	αὐ	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		3	αὐ	4	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
	In	1.	μι	2	μι	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		2	μι	3.	αὐ	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ
		3.	αὐ	4.	οἷ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ	αὐ

Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
λέγ	ἄλ	ἔτω	ἔτομ	ἔτωμ		ἔτε	ἔτωσαν	

Gravitonorm
 1 τὺπ
 2 λέγ
 3 ἄλ
 4 φράδ
 5 ὄνγ
 6 carent.

Circumflexa carent.

Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
ἔπι ἔτω	ἔτω	ἔτω	ἔτομ	ἔτωμ	ἔπε	ἔτωσαν		
ἔθι ἄτω	ἄτω	ἄτω	ἄτομ	ἄτωμ	ἄτε	ἄτωσαν		
ἔθι ὄτω	ὄτω	ὄτω	ὄτομ	ὄτωμ	ὄτε	ὄτωσαν		

In μι
 1 θ
 2 σ
 3 ς
 4.

OPTATIVVS MODVS ACTIVORVM

	Singulari.	Dualis,	Pluralis.
	1 2 3.	1 2 3.	1 2 3.
Græc. Imperf.	1 πύπῃ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	2 λέγ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	3 ἔσθ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	4 { φράζ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	5 { οὔν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	6 { ἀκού	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
Circum.	1 ποι	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	2 βο	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	3 ῥου	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	1 τῖθ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	2 ῖθ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
	3 δῖθ	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν
In	1 2 3	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν	οἶτον οἶτῳ οἶμεν οἶτε οἶεν

4. caret optativo & subiunctivo.

Præteritum perfect. & plusquamper.

Græcuto.	1	τετύφ
	2	λελέχ
	3	ήε
Circum.	4	πεφράκ
	5	ελάκ
	6	ήκούε
In μι	1	πεποιήε
	2	βεβοήε
	3	κεχυσώε
	1	πεθείη
	2	ισάη
	3	δεδώη
	4.	

Dualis. Pluralis.

Singularis.	Dualis.	Pluralis.
1	1	1
2	2	2
3.	3.	3.
οιμι οισ	οιτον οίτωσ	οιμεν οτε οιερ

OPTATIVVS ACTIVORVM.

[illegible]

1 τῶν

2 λει

3 ἀδ

4 { φεαδ

{ ὄγυ

{ φα

6 carent

Gravito.

Futurum secundum

Singularis.

1 2 3.

οἶμι οἶς οἷ

Dualis.

1 2 3.

οἶτον οἶτων οἶμεν οἶτε

Pluralis.

1 2 3.

οἶμεν οἶτε οἶσθε

Circumflexus in μι carent.

Græcitas.	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	τύπ	2	λέγ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
2	ἄδ	3	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
3	ᾄδ	4	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
4	ᾄδ	5	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
5	ᾄδ	6	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
6	ᾄδ			οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω

Circumflexa non habent hoc tem pua.

In	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	τύπ	2	λέγ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
2	ἄδ	3	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
3	ᾄδ	4	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
4	ᾄδ	5	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
5	ᾄδ	6	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
6	ᾄδ			οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω

Αορίστus secundus.

9

In	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	τύπ	2	λέγ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
2	ἄδ	3	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
3	ᾄδ	4	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
4	ᾄδ	5	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
5	ᾄδ	6	ᾄδ	οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω
6	ᾄδ			οἶμι	οἶς	οἶ	οἴτω	οἴμεν	οἴτω

θεῖον
σοῦον
δοῖον

SVBIVNCTIVS ACTIVORVM.

	Singularis.						Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Græc. ἐάν	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ
Circum. ἐάν	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ
In ἐάν	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ	λέγ

Præteritum perfect. & plinquantper.

2

			Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
			1	2	3	1	2	3	1	2	3
Græc. ito. ἐάν	{	1	πύρ,			ω	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		2	λέλῃ			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		3	ἦν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
Circum. ἐάν	{	4	πεφῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		5	ῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		6	ἐλῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
In ἐάν	{	1	πεποίῃ			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		2	βεβόῃ			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		3	καχυσῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
In ἐάν	{	1	πεθῇ			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		2	ἐσῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
		3	δεδῶν			ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
In ἐάν	{	4.				ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
						ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.
						ῶ	ἦς	ἦ	ἦσαν	ῶμεν	ῶσι.

Βρα...
43-44

SYBIVNCTIVS ACTIVORVM.

			Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
			1	2	3	1	2	3	1	2	3
Aoristis primus.	Granito. ἐάν	1	τύτ			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		2	λέξ			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		3	ἄς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
	Circum. ἐάν	4	φράς ὄγυς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		5	παλ			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		6	ακούς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
	In ἐάν	1	ποιῆς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		2	βοῆς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		3	χυσῶς			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε
		4	θῆκ σῆς δῶκ			ω	ἦς	ἦ	ω	μεν	ἡτε

Aoristvs secundus.

3

	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Gravitō.	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ
	4	5	6						
	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ						

Circumflexa desiderantur.

	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Inflexō.	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ
	4	5	6						
	ἔπευ	ἔπευ	ἔπευ						

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

ἔπευ

Βρα...
42...

INFINITIVVS ACTIVORVM.

Præsens & præteritum imperfectum.

1 τύπῃ
2 λέγ
3 ἄδ

Gravilo.

4 φράζ
5 ὀδύας
6 ἄλλ

ep infinitivus
ωρ participium.

Particip.

έωρ

ώρ.

άωρ

ώρ.

όωρ

ώρ.

τιδύς.

ιδύς.

δυδύς.

δυδύς.

Infinit.

έειν

έιν

άειν

είν

όειν

οείν

τιδύς.

ιδύς.

δυδύς.

δυδύς.

2 βο

3 ρύς

Circum.

1

2

3

4

In

mi

3

4

Præteritum perfect. & pluraquimper.

Q 4

Gravito.

Circum.

五十二

И ПЕТУФ

2 $\lambda_3 \lambda_2 \chi$

3-й класс

ГПФФФ

4)

212

240

и

10. 434

७३७

382

И ЖЕ

2550K

3

Evoy infinitus.

Ge participium.

Observabis hic & in sequentibus temporibus in-
finitum, priorem terminationem esse infinitum, se-
quentem autem Participij.

INFINITIVS ACTIVORVM.

Gratulo	1	τίψ
	2	λέξ
	3	ᾶς
	4	{ φράς ὄνίς
	5	ψαλέψ
	6	ἀκούς
Circum.	1	ποιής
	2	βοής
	3	ἄγασός
In με	1	θίη
	2	σής
	3	Δώκ
	4.	

αυ infinitivus futuri primi.
ωρ participium futuri primi.
αἰ infinitivus aoristi secundi.
ας participium aoristi primi.

Βρα τρια
92-44

1 ΤΥΤ

2 ΛΕΥ

3 ΕΔ

4 { ΦΕΑΔ
ΩΡΥ

5 ΦΑΔ

6.

Gratio.

Fururum secundum & aoristus secundus.

Εἰς infinitivus futuri & aoristi secundi.

ὦρ participationem futuri secundi.

ὦρ participationem aoristi secundi.

Circumflexa & in μι carent futuro secundo.

ρ

Αοριστος secundus uerborum in μι.

{ ΘΕΝΑΙ

{ ΣΗΝΑΙ

{ ΔΟΛΩΝΑΙ

{ Participi.

ΘΕΙΣ

{ ΣΑΙΣ

{ ΔΟΙΣ.

Βρα τριημι
αδ = αδ

PASSIVORVM INDICATIVVS.

			Singularis.			Dualis.			Pluraeis.			
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	1	2	3
Gravit.	1	2	3	4	5	6	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα
	τύπῃ	λέγ	ᾶδ	φράζ	ῥόγας	ᾶδ	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα
Circum.	1	2	3	4	5	6	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα
	1	2	3	4	5	6	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα
In	1	2	3	4	5	6	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα
	1	2	3	4	5	6	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	έθον	όμεθα

Præfens Indicativ.

PASSIVORVM INDICATIVVS

Singularis

1 2 3.

Dualis

1 2 3.

Pluralis

1 2 3.

1 τέτυ μμαι 1αι 1ηται μμεθον φθον φθον μμεθα φθε μμένοι εισι
 2 λέλε γμαι 2αι 2ηται γμεθον χθον χθον γμεθα χθε γμνιοι εισι
 3 3η σμαι 3αι 3ηται σμεθον θθον θθον σμεθα θθε σμένοι εισι
 4 4η πέφρασμαι 4αι 4ηται 4μεθον θθον θθον 4μεθα 4θε 4μένοι εισι
 5 5η ώφην γμαι 5αι 5ηται 5μεθον χθον χθον 5μεθα 5θε 5μνιοι εισι
 6 6η έφαλ μμαι 6αι 6ηται 6μεθον 3ον 3ον 6μεθα 6ε 6μνιοι εισι
 7 7η 7ηκου σμαι 7αι 7ηται 7μεθον θθον θθον 7μεθα 7θε 7μνιοι εισι

Gravitio.

Circum.

1 1η πεπόδη
 2 2η βεβόδη
 3 3η κεχύσω
 1 1η τέθει
 2 2η έσα
 3 3η δέδο
 4.

Præteritum perfectum.

μυλ σολ ταλ μεθον θθον θθον μεθα 4θε 4ται

Βρα 7ηται
 4η 4ηται

Futurum secundum, [Gravito.]	1	τυπ	[Circumflexa in μι carent.]
	2	λεγ	
	3	ᾷ	
	4	φασ	
	5	ῶν	
	6	φασ	
carent.			
Singularis.			
1			
2			
3.			
Dualis.			
Pluralis.			

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

Circumflexa in μι carent.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

ἡστέτα.

PASSIVORVM INDICATIVVS.

		Aoristvs primus.			Singularis.	Dualis.	Pluracis.
		Gratiſo.	Circum.	In μι			
1	ἐπιφ				1	1	1
2	ἐλέχ				2	2	2
3	ἐλέχ ^{ης}				3	3	3
4	ἐφράς						
5	ᾠεύχ						
6	ἐπάλ						
1	ἐκρούς				1	1	1
2	ἐπιοιή				2	2	2
3	ἐβοή				3	3	3
4	ἐχυσώ						
5	ἐτέ						
6	ἐσά						
1	ἐθό						
2							
3							
4							

ἐκρούς ἐπιοιή ἐβοή ἐχυσώ ἐτέ ἐσά ἐθό

ἐκρούς ἐπιοιή ἐβοή ἐχυσώ ἐτέ ἐσά ἐθό

ἐκρούς ἐπιοιή ἐβοή ἐχυσώ ἐτέ ἐσά ἐθό

Aorist ^{us} secundus.	Gravito.	1	ἐτύπ	Singularis.	1	ἔτιπ
		2	ἐλέγ		2	ἔλεγε
		3	ἔλεγε		3.	ἔλεγε
	Circumflexa & in μι carent.	4	ᾠτύγ	Dualis.	4	ᾠτύγε
		5	ἐλά		5	ἐλάγε
		6	carent.		6	carent.
Aorist ^{us} secundus.	Circumflexa & in μι carent.	Pluralis.	7	7	ἔτε	ἔτε

Præcis & præteritum Imperfectum.

R 2

Gravitó,

Circum.

in m

$\int$ 3 2 1
 ν''_{α} $\lambda'_{\beta\gamma}$ $\mu'_{\alpha\beta}$

φρά?

4 2 0 6 1 5

5-1677

104

7260

3285

3012 I

2 150x

73910

436

Singularis. Dualis. Pluralis.

1 2 3. 1 2 3. 1 2 3.

[illegible]

— १०३ —

ॐ श्रीगणेशाय नमः

ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਿਤਾ ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਿਤਾ ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਿਤਾ

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

2012

156

200

5810

7 60 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Aoristis primus,			Singularis			Dualis.			Pluralis.		
			1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Gradatio.	1	τύπ									
	2	λέχ									
Circum.	3	ᾶς									
	4	φράς									
In	5	φάλ									
	6	αίους									
In	1	ποιή									
	2	βοή									
In	3	χυσώ									
	1	τέ									
In	2	σά									
	3	δά									
In	4.										

PASSIVORVM IMPERATIVVS.

	Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Gravitonorum	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	τὸν	λέγ	αἶδ	ἡδ	ἡτῶ	ἡτῶ	ἡτῶ	ἡτῶ	ἡτῶ
	4	5	6						
	φράδ	φρά	φρά						
	5	6							
	φρά	φρά							

Circumflexa ex in u carent.

Βραβύτιον
Αβύτιον

						Singulari.			Duali.			Plurali.		
						1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Gramito.	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Circumflexorum.	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
In 1st 2 3 4.	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
	1	2	3	4	5	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.

caerent Optativo & Subiunctivo.

PASSIVORVM OPTATIVVS.

Futurum secundum					
$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ τυπ} \\ 2 \text{ λεγ} \\ 3 \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} 3 \end{array} \right\}$	Granito.	$\left\{ \begin{array}{l} 4 \text{ ῥαδ} \\ 5 \text{ δεν} \\ 6 \end{array} \right.$		
				$\left. \begin{array}{l} 5 \end{array} \right\}$	carent.
		[	Dualis.		
		[	Pluralis.		

Singularis.

1 2 3.

ἡσολιμῶ ἡσολιῶ ἡσολιτω

Dualis.

ἡσολιμενιων ἡσολιμενιων ἡσολιμενιω

Pluralis.

ἡσολιμενιαι ἡσολιμενιαι ἡσολινωτω.

[Circumflexa & in αι carent.

Singularis.

1

2

3.

ῥαδ

λεγ

τυπ

Dualis.

ῥαδ

λεγ

τυπ

Pluralis.

ῥαδ

λεγ

τυπ

ῥαδ

λεγ

τυπ

Circumflexa & in αι carent.

Βρα βραβ

07-24

Paulo post futurum.	Gravito- norum.	1	πετυφ	Singularis.	
		2	λελειξ		
		3	ῆς		1
		4	{ πεφθαγ		2
			{ ὤφης		3.
			{ ἐφαλς		οἷμω οἷο αἰτό.
Paulo post futurum.	Circum- flexorum	5	ῆκους	Dualis.	
		6	ῆκους		
		1	πεποῖνς		οἷμεθον οἷσθον οἷσθιν.
		2	βεβονς		Pluralis.
		3	κεχυσας		
			{ πεθεις		
In μὲν	In μὲν	1	πεθεις	Pluralis.	οἷμεθα οἷσθις οἷντο,
		2	ξας		
		3	δεδος		
		4.			

Paulo post futurum.

Gravito-
norum.Circum-
flexorum

In μὲν

PASSIVORVM SUBIUNCTIVVS.

		Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Græcico. ἐν	[	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
Circum. ἐν	[	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
In ἐν	[	1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.
		1	2	3.	1	2	3.	1	2	3.

Βρα βραβρα
Ο βραβρα

Βρα Τυφιν
Α. 2. 2. 2. 2.

PASSIVORVM SVBINCTIVVS.

Aoristvs primvs.			Singularis.			Dualis.			Pluralis										
Gravitō. ἐάν	C' cum. ἐάν	In μί ἐάν	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3								
Gravitō.			C' cum.			In													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													
ἐάν			ἐάν			μί													

1 TUT
2 λεγ
3 ἀδ

4 { φρεδ
 { δευ
5 { λα
6 carent

Gratio.
ἐὰν

Pluralis.

1 2 3
ωμεν υ̃τε ωσι.

Dualis.

1 2 3
ἄτομ ἄτομ ἄτομ

Singularis.

1 2 3
ᾠ ἥς ῥ

Futurum secundum.

Circumflexa ex in m carent.

INFINITIVVS PASSIVORVM.

Præteritum imperfectum

Græc. uito.

Circum.

In ui

1 τὴν
2 λέγ
3 ἄν
4 φράζ
5 ἔρως
6 ἀκού

Græc. uito. ἔσθαι infinitivus.
οἶμαι participium.

Infinit.

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

ἔσθαι

Particip.

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

οἶμαι

PASSIVORVM INFINITIVS.

Infinitivus

- 1 τεύεσθαι
- 2 λείπεσθαι
- 3 ἵσθαι
- 4 πεφρασθαι
- 5 ἐμύχεσθαι
- 6 ἐλάσθαι
- 7 ἰκνούμεσθαι

Gravito.

Circum.

In μι

- 1 πεποιθῆ
- 2 βεβού
- 3 κεχυσθῶ
- 1 τεθῆ
- 2 ἐσθ
- 3 δεσθ
- 4

Participium.

- 1 τευόμενος
- 2 λειπόμενος
- 3 ἱσόμενος
- 4 πεφρασόμενος
- 5 ἐμύχόμενος
- 6 ἐλαόμενος
- 7 ἰκνούμενος

Infinitivus.

Participium.

Præteritum perfect. & plinquantper.

2
3

IMIKILIAA2 EVERIADEAN

Βρα βινδιν
43284

INFINITIVVS PASSIVORVM.

Futurum primum.		[		]	
Græc.	Græc.	1	τυφ	θῆσθαι infinitivus.	
		2	λεχ		
Circum.	Circum.	3	ἔσ	θασθαι participium.	
		4	φας		
In	In	5	δνχ	θασθαι participium.	
		6	λαλ		
In	In	1	ακουσ	θασθαι participium.	
		2	ποιη		
In	In	3	βοη	θασθαι participium.	
		4	χουω		
In	In	1	τε	θασθαι participium.	
		2	σα		
In	In	3	δο	θασθαι participium.	
		4.			

PASSIVORVM INFINITIVVS

1 τυπῆ
 2 λεγῆ
 3 ἀδῆ

Gratio.

Futurum secundum.

4 φραδῆ
 5 ὄνυ γῆ
 6 carent.

σπασαῖ infinitivus.
 σόμειν participium.

Circumflexa & in μι carent.

Βρα βραβριον
 117284

PASSIVORVM INFINITIVS.

Aoristvs primvs.				θλιω Infinitivus			
Gratulo. ἐαυ	1	τυφ	} 4	} 5	θλιω Particpium	} 6	} 7
	2	λεχ					
	3	αε					
Circum. ἐαυ	4	φας	} 5	} 6	} 7	} 8	} 9
	5	δωχ					
	6	φαν					
In ἐαυ	1	τοιη	} 2	} 3	} 4	} 5	} 6
	2	βον					
	3	γυσιω					
In ἐαυ	1	τε	} 2	} 3	} 4	} 5	} 6
	2	σα					
	3	δο					
In ἐαυ	1	αυ	} 2	} 3	} 4	} 5	} 6
	2	αυ					
	3	δο					

Aorist' secundus.

Gravito.

ἐάν

1 TUT

2 λει

3 ἀδ

4 { φγαδ

{ οδυ

{ φαλ

6 carent

ωα Infinitivus.

ε'ς Participium.

Circumflexes in μι carent.

INFINITIVS PASSIVORVM

Paulo post futurum.		ισθαι infinitivus.	
Gratio.	1	πιπῖ	ομαι participium.
	2	λελῖ	
	3	ῆς	
Circum.	4	πεφῶς	
	5	ῶν	
	6	ῶν	
In μι	1	πιποῖς	
	2	βεβοῖς	
	3	κεκεσῶς	
	1	τεθεῖς	
	2	ῶς	
	3	δεδῶς	
	4.		

Sequuntur verborum Mediorum coniugationes.

INDICATIVVS MEDIORVM
VERBORVM.

Præsens & præteritum imperfectum conveniunt cum passivo in omnibus modis
quare inde sumes hoc tempus.

Præteritum perfectum.

1 τέτυπ
2 λέλογ
3 ἔειπ
4 { πῆφραδ
 { ὤφωγ
5 ἔφαλ
6 ἤκου

Gravito

Singularis.

1 2 3
α ας δ

Dualis.

1 2 3
ατον ετον αμεν ετε ασι.

Pluracis.

1 2 3

Verba circumflexa & in με carent.

MEDIORVM INDICATIVS.

	Singularis.	Dualis.	Pluralis.
I	ἑπεὶ πύπ	I	I
2	ἐπ' ἐλόν	2	2
3	ῥῶδ	3.	3.
4	{ ἕπεισας ὡς γ	I	I
5	{ ἐφ' αλ ῖν	2	2
6	{ ῥῶδ κρού	3.	3.

Futurum primum.										
Græc.	1	2	3	4	5					
Circum.	1	2	3	4	5					
In	1	2	3	4	5					
			Græc.			Circum.				
			1			1				
			2			2				
			3			3				
			4			4				
			5			5				
			6			6				
			7			7				
			8			8				
			9			9				
			10			10				
			11			11				
			12			12				
			13			13				
			14			14				
			15			15				
			16			16				
			17			17				
			18			18				
			19			19				
			20			20				
			21			21				
			22			22				
			23			23				
			24			24				
			25			25				
			26			26				
			27			27				
			28			28				
			29			29				
			30			30				
			31			31				
			32			32				
			33			33				
			34			34				
			35			35				
			36			36				
			37			37				
			38			38				
			39			39				
			40			40				
			41			41				
			42			42				
			43			43				
			44			44				
			45			45				
			46			46				
			47			47				
			48			48				
			49			49				
			50			50				
			51			51				
			52			52				
			53			53				
			54			54				
			55			55				
			56			56				
			57			57				
			58			58				
			59			59				
			60			60				
			61			61				
			62			62				
			63			63				
			64			64				
			65			65				
			66			66				
			67			67				
			68			68				
			69			69				
			70			70				
			71			71				
			72			72				
			73			73				
			74			74				
			75			75				
			76			76				
			77			77				
			78			78				
			79			79				
			80			80				
			81			81				
			82			82				
			83			83				
			84			84				
			85			85				
			86			86				
			87			87				
			88			88				
			89			89				
			90			90				
			91			91				
			92			92				
			93			93				
			94			94				
			95			95				
			96			96				
			97			97				
			98			98				
			99			99				
			100			100				

INDICATIVVS MEDIORVM.

Futurum secundum	[	Gravit.	1	τοῦτ	}	I	οὐμου	Dualis,	2	ἔ	Singularis,	3.	ἔτοι.
			2	λεγ									
			3	ἔδ									
Futurum flexum in μι carent.	[	Gravit.	4	φραδ	}	I	οὐμεθον	Dualis,	2	ἔ	Singularis,	3.	ἔτοι.
			5	φρα									
			6	carent.									
Futurum flexum in μι carent.	[	Gravit.	4	φραδ	}	I	οὐμεθα	Dualis,	2	ἔ	Singularis,	3.	ἔτοι.
			5	φρα									
			6	carent.									

Aoristvs primus.					
Grauito.	Circum.	In m.			
			1	2	3.
1 ἐτύψ	1 ἐποίης	1 ἐπὶ	Singularis.		
2 ἐλάξ	2 ἐβόης	2 ἐπὶ	Dualis.		
3 ἦς	3 ἐγούης	3 ἐπὶ	Pluralis.		
4 ἐφύας	4 ἐβόας	4 ἐπὶ	ἀμῶ	αἰῶν	αἰῶ
5 ἐψα	5 ἐβω	5 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ
6 ἦον	6 ἐγούον	6 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ
7 ἐπὶ	7 ἐβω	7 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ
8 ἐπὶ	8 ἐβω	8 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ
9 ἐπὶ	9 ἐβω	9 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ
10 ἐπὶ	10 ἐβω	10 ἐπὶ	ἀμῶν	αἰῶν	αἰῶ

INDICATIVVS MEDIORVM.

Gravito.	[	1	ἐστὶν	}	1	ὄμω	}	3.	Singularis. Dualis. Pluralis.
		2	ἐλθὲν		2	οὐ		ἐτο	
		3	ἔσθ			ἐσθλῶ		ὄντο.	
	[	4	ἔφραδ	}		ἐσθλῶ	}		
		5	ἔφραγ			ἐσθλῶ			
		6	ἐφραλ			ἐσθλῶ			

Aoristus secundus.

Circumflexa non habentur.

Singularis.	[	1	ἐστὶν	}	1	ὄμω	}	3.	Singularis. Dualis. Pluralis.
		2	ἐλθὲν		2	οὐ		ἐτο	
		3	ἔσθ			ἐσθλῶ		ὄντο.	
Dualis.	[	4	ἔφραδ	}		ἐσθλῶ	}		
		5	ἔφραγ			ἐσθλῶ			
		6	ἐφραλ			ἐσθλῶ			

Circumflexa non habentur.

Presens & præteritum imperfecti coniugationem petes à παθίμ.

1 τέτυπ
 2 λέλογ
 3 ἄε
 4 {πέφραδ
 5 {έφον
 6 {έφαδ
 7 {ήκον

Græco

Singularis.

Dualis.

Pluracis.

1 2 3 1 2 3 1 2 3

ετοπ έτομ

επε έπωσαν

Circumflexa & in μι carent.

IMPERATIVVS MEDIORVM.

Aoristius primus.

Gravito.

Circum.

三 三

[illegible]

1 τῆ
2 λεί
3 αἱ

5495

52 Boies

3

Singularis.

Dualis.

Purais.

உயிர் உயிர்

ਅਰਿੰਦਰਾਜਿਤਸਿੰਘ.

Præteritum perfect. & plinquantper

OPTATIVVS MEDIORVM.

Præsens & præteritum imperfectum sume ex Passivis.

Græcitas.	1	πετύπ	1	οιμι	3.	οι	οίτω	οίση.	Singularis. Dualis. Pluralis.	
		2	λολόγ							
		3	ήδ							
	4	πεφράδ	οιμεν	οιτε	2	οις	οιτομ	οιτε		
		5	εφελ							
		6	ήκού							

Circumflexa & in μι desiderantur.

Βραβούδι
43244

T
Futurum primum.

T 2

Gravito.

Circum.

III 211

1 τυτ
2 λει
3 ας

λξξ

५५

Φρῶτος

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

 $\lambda \alpha$

ακον

ΣΧΙΟΛ

Boxe

1898

Aug

1085
5110

2000

3.
OITO
oito
OITO.

o'adlin

οἰντο.

2

010

108010

I

o'xlu

οἰκισθῆναι

οίμειθα

Singularis.

Dualis.

Pluralis.

OPTATIVVS MEDIORVM.

[	1	τοπ	}	I	οί, μω	οἶο	Singularis
	2	αιγ					
	3	δελ					
	4	φραδ					
[	Gradulo.	5	δεν	}	οί, μω	οἶον	Dualis.
		6	καλ				
			6	}	οί, μω	οἶδε	Pluralis.
			6				

Aoristius primus.

T

3

Gravito.

Circum.

三

十

λ₂ = 55

३५

കുറയ്ക്കുക

31

505

244

500720

ΣΚΙΟΛ

5409

280

2045

I

dimin

αίματι.

Amuse.

2

012

Nov

30-18

34

217

μσθλ

ivto.

Singularis.

Dualis.

Piurals.

Pateritum perfect. & pluperfect.

1
4

Præsens habes in passivo verbo, cum quo convenit.

1	πετόν	[	1		]
2	λελόγ		ω		
3	ηδ		ω		
4	{ πεφγδ	[	ω		]
	{ ωγγ		ω		
5	ελάλ		ωμεν		
6	ηκού				

Gravito.
ἐκν

2
ηδ
κτομ
ντε

3.
η
κτομ
ωσι.

Singularis,
Dualis,
Pluralis.

Circumflexus in μι carent.

Βρα βινδ
97-244

MEDIORVM SVBIVNCTIVS.

Aoristis primus.					
Gravit.	ἐάν	1	2	3	Singularis. Dualis. Pluralis.
Circum.	ἐάν	1	2	3	Singularis. Dualis. Pluralis.
In μι	ἐάν	1	2	3	Singularis. Dualis. Pluralis.

1 τὴν
2 λῆξ
3 ἄς
4 φράς
5 ὄρξ
6 ἀκοίς
1 πῶς
2 βός
3 ῥυσός
1
2 σίς
3
4

1
ωμαι
ώμεθον
ώμεθα
2
η
κῶπον
κῶβε
3
κται
κῶπον
κῶται

Aoristis primus.

		Singularis.			Dualis.			Pluralis.		
Gravito. ἐάν	{	1	πύπ	{	1	2	3.	1	2	3.
		2	λέγ		1	2	3.	1	2	3.
		3	ἄδ		1	2	3.	1	2	3.
		4	φράδ		1	2	3.	1	2	3.
		5	δον		1	2	3.	1	2	3.
		6	ἄλ		1	2	3.	1	2	3.

carent.

Circumflexa in μι carent.

In μι ἐάν	{	1	θ	1	2	3.	1	2	3.
		2	ῶμαι ἢ	1	2	3.	1	2	3.
		3	ῶμαι ἢ	1	2	3.	1	2	3.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

ἢ καὶ ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον ὡς ἐστιν ἡσθον.

Bea. Ind. 11
117-118

Præteritum perfect. & plusquam.

INFINITIVS MEDIORVM.

Præsens infinitivi conuenit cum passiuo, Idem quoq; est participium.

[	1	τετυπ	]
	2	λελογ	
	3	ῥῶδ	
	4	πεπρωσ	
		ῶσ	
		Participium.	
[	5	ῥῶσ	]
	6	ῥῶσ	

[Circumflexa & in u cadent.

Futurum I. & Aoristus I.			
Gravito.	1	τύει	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	2	λῆει	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	3	αἰε	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	4	{ φῆας λογεῖ	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	5	ἰαλῆας	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	6	αἰε	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
Circum.	1	ποιῖς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	2	βοῖς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	3	χυσῶς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	4	θῆς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
In m.	1	σῆς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	2	Δῶς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	3	Δῶς	αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.
	4.		αὐτὸν ἰνίτιν ἰνίτιν ἰνίτιν.

Caret aoristo primo.

Caret aoristo primo.

Βρα βραβρα
 47-284

INFINITIVVS MEDIORVM.

1	2	3	4	5	6
ΓΥΓ	ΛΕΥ	ΑΔ	ΦΕΑΔ	ΘΕΥ	ΦΑΛ
					carent.
Gravito.					
Circumflexa carent utroq.					

Futurum 2. & aoristus secundus.

Εἶδ-αι infinitivus futuri secundi.
 οὐ-μεν participium futuri secundi.
 ἑδ-αι infinitivus aoristi secundi.
 ὁ-μεν participium aoristi secundi.

1 θεῶ-αι θέ-μεν
 2 carent.
 3 δό-δαι δό-μεν
 4.

In per aoristum tantum habent

Circumflexa carent utroq.

DE VERBO SUBSTANTIVO

Εἰμι.

INDICATIVVS.

Præfens.

	1	2	3.
Sing.	εἰμι	εἶ καὶ εἶς	εἶσι
Dua.		εἶσιν	εἶσιν
Plu.	εἶμεν	εἶτε	εἶσι.

Præteritum imperfectum.

	1	2	3.
Sing.	ἦν	ἦς	ἦ
Dua.		ἦτον	ἦτων
Plu.	ἦμεν	ἦτε	ἦσαν.

Futurum.

	1	2	3.	3.
Sing.	ἔσομαι	ἔσῃ	ἔσται	ἔσται
Dua.	ἔσόμεθα	ἔσεσθον	ἔσεσθον	ἔσεσθον
Plu.	ἔσόμεθα	ἔσεσθε	ἔσονται	ἔσονται

IMPERATIVVS.

Præfens.

	1	2	3.
Sing.	ἴσθι ἢ ἔσθ	ἔσθ	
Dua.		ἔσθον	ἔσθον
Plu.		ἔσθε	ἔστωσαν.

OPTATIVVS.

Præfens & præteritum imperfectum.

	1	2	3.
Sing.	εἴω	εἴης	εἴη
Dua.		εἴητον	εἴητων
Plu.	εἴημεν	εἴητε	εἴησαν.

Futurum.

Futurum.

	1	2	3.
Sing.	ἔσοίμην	ἔσῳ	ἔσοιτο.
Dua.	ἔσοίμεθα	ἔσοιδο	ἔσοίδη
Plu.	ἔσοίμεθα	ἔσοιθε	ἔσονται.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

	1	2	3.
S.	ἔσῳ	ἔσῃ	ἔσῃ
D.	ἔσῳ	ἔσῃ	ἔσῃ
P.	ἔσῳ	ἔσῃ	ἔσῃ

INFINITIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἔσῳ.

Futurum.

ἔσῳ.

Participia.

Præsens.	{ ὁ ὢν	τοῦ ὄντος.
	{ ἡ οὖσα	τῆς οὐσῆς.
	{ ὁ ὢν	τοῦ ὄντος.
Futurum.	{ ὁ ἔσόμενος	νοῦ.
	{ ἡ ἔσομένη	νης.
	{ ὁ ἔσόμενος	νοῦ.

τέλος τῶν σημμάτων.

DE PAS